

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 3/2006

Klubilaiset odottavat kärsivällisesti vuoroaan puuropöydästä

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

**BLUE 1 ilmoitus
tulee erikseen**

Sisältö 3/2006

**Sivu tulee erikseen
tulee erikseen**

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi r.y. (www.klubi.fi)

Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki,

puh: +358 9 694 6644 faksi: +358 9 694 6090

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa.

Ilmestymisajat: Helmi-, touko-, syys- ja joulukuu

Päätoimittaja: Pekka Kostamo, puh. +358 50461 6665

Atk-tuki: Leif Eklöf

Kuvat: Jarmo Heinonen, Arto Toivanen (ellei toisin mainita)

Toimitusneuvosto: Matti Packalén, Antti Henttonen, Pekka Kostamo,

Yrjö Klippi, Yrjö Larmola, Kauko Lehti, Pekka Ritvos, Jyrki Berner

Forssan Kirjapaino, Forssa 2006

On tehty jotain perusteellisen oikein

Matti Packalén

■ ■ Aktiivياikaa edellisen Klubilehden ilmestymisestä ei ole kovin paljon kullunut, joten tuolloin lupaamiani asiaan palaamisia joudutaan vielä odottamaan. Mainittakoon kuitenkin, että kesäremonttien yhteydessä on tehty suurin osa ravintolatoiminnan suunnitelmissa esitetyistä kaikkein kiireisimmistä keittiön korjauksista

Loistavan kesän aikana tuli silloin tällöin kerratuksi ajatuksia Klubista kuukauden käytännön harjoitteluajan valossa. Ja mieleen tuli muutama haaste:

■ Olen edelleen sitä mieltä, että Klubin elinvoiman tae on sen vahvalle arvopohjalle muodostunut sisällöllisesti ajan vaatimuksiin joustavasti sopeutuva toiminta. Organisaatio ei sadan kolmenkymmenen vuoden ikään pääse, ellei se tee jotain perusteellisen oikein.

Viimeiset parikymmentä vuotta ovat olleet Klubille erittäin voimakkaan kasvun ja toiminnan monipuolistumisen aikaa. 80-luvun alussa, jolloin toimintaamme ohjaavat säännöt rekisteröitiin, jäsenmäärämme oli noin tuhat ja klubitapahtumia vuosittain alun toista kymmentä. Tänäpä jäseniä on lähes kaksituhatta viisisataa ja tapahtumia on noin yhdeksänkymmentä.

Lisäksi lähinnä kiinteistöomistusten kautta omaisuustaseemme loppusumma on moninkertaistunut.

Tämän suuruusluokan muutokset aiheuttavat välttämättä toiminnallisia paineita päätöksentekoon, johtamisen työnjakoon, sidosryhmäsuhteisiin, toimintatapoihin, sääntöihin jne. Käytännön johtamistilanteista on selvitty, senhän osoittaa esimerkiksi hyvä taloudellinen tilanteemme. Tästä oletettavasti kuuluu kiitos voimakkaalle johtajille, mutta kivuitta ei tähän tilanteeseen varmasti ole päästy.

Edellisen perusteella on johtokunnan ja toiminnanjohtajan toimesta aloitettu Klubin toiminnan keskeisten sääntöjen ja ohjeiden mahdollisten muutostarpeiden kartoitus. Tuloksista kuulemme syksyn aikana.

■ Toinen haasteemme liittyy jäsenkuntamme rakenteeseen, jota **Tuomas Koljonen** käsittelee kirjoituksessaan tässä lehdessä. Nuorempien, ei taida olla aivan osuvaa kutsua 40—50-vuotiaita nuorisoksi, määrän kasvattaminen on meille paitsi taloudellinen mahdollisuus, myös haaste ohjelmallisällölle. Lisäksi aktiiviväen panosta tarvitaan, oikea konversationi ei ilman jännitettä synny.

■ Klubi on verkosto. Tämä lienee keskeinen jäseneksi pyrkimisen syy. Suosit-

telijärjestelmä jäseneksi hyväksyttäessä on luonnollinen väline ja se luo ehkä joillakin tahoilla hieman suljettua, sala-seuramaista vaikutelmaa. Näin saattoi ol-lakin Klubin perustamisvaiheessa, jolloin suomalaisuus-käsite loi rajan poliittisen vastustajaan.

Klubi määrittää säännöissään toimialueekseen koko maan, ja näin ollen yhteistyö samaa arvomaailmaa edustavien yhteisöjen kanssa on ollut luonnollinen kehitys. Tämän yhteistyön kattavuuden lisääminen ja sisällön laajentaminen biljardin ulkopuolelle, toki biljardisuhteita-kin kehittäen, on meille haaste. Konversationi tarvitsee jännitettä.

■ Ja lopuksi: Klubin sisäisen ja ulkoisen viestinnän kehittäminen tuntuu olevan pinnan alla, mutta lähellä oleva keskustelunaihe. Ammattitaitoa joukoissamme on, siitä olen vakuuttunut. Tähän teemaan palataan. ■

Konversationiterveisin!

Hyvät klubiveljet,

Syyskausi alkanut täysin salein!

Toiminnan-
johtajalta

Jyrki Berner

■ ■ Loistava kesä on takana. Toivottavasti se oli kaikille yhtä rentouttava kuin minulle. Syyskausi on alkanut suotuisasti: rapujuhliissa, golfkisoissa ja kirjaillassa oli täysi tupa. Syyskauden henkilökohtainen pettymyksen on jo takana: golf-kisa meni osaltani miten meni, mutta sellais-tahan golf on.

Kesän aikana minulla oli mahdollisuus rauhassa pohtia mennyttä ensimmäistä jaksoani Klubin peräsimestä. Olen nauttinut jokaisesta hetkestä – työ ja harrastus ovat yhtyneet. Perheen kannalta se voisi olla hankalaa, mutta myös kotijoukoilta, kuten kaikilta sidosryhmiltä, olen saanut täyden tuen.

■ Ensimmäisessä kirjoituksessani tässä lehdessä sanoin, että perämiehen vaihtuessa toimintatavat saattavat vaihtua, mutta suunta säilyy. Nyt ensimmäisen puolivuotiskauden kanssani työskennelleet johtokunnan ja toimikuntien jäsenet, klubimestarit, ravintolan väki ja kaikki muut ovat joutuneet kokemaan, mitä tarkoitin. Sanon joutuneen, koska kaikille muutos ei varmaankaan ole ollut helppo.

Olen kuitenkin pyrkinyt toimimaan Klubin parhaaksi taustani, luonteeni ja kokemukseni pohjalta. Ohjenuoranani on ollut, että vain avoimen vuorovaihtuksen ja keskustelujen avulla syntyy uutta. Ainakin itse olen oppinut uutta ja koen saaneeni eväitä tulevaisuuteen monissa keskusteluissa, jotka joskus ovat johtaneet väittelyihinkin. Konversatsioo-

nia varten tämä Klubi on perustettu, ja toivottavasti se voi myös jatkua!

■ Saamani palaute on ollut myönteistä. Ottaen huomioon suomalaisen palautteen antamisen perinteen, olen tästä todella otettu. Tulevaisuutta ennakoiden on syytä kuitenkin korostaa, ettei Klubin lähes 2 500 jäsenen kaikkien toiveiden täyttäminen ole mahdollista.

Klubin perustivat kauas nähneet miehet 130 vuotta sitten. He osasivat ennustaa yhteiskunnan tulevaa säätä oikein. Maailma on sen jälkeen muuttanut monta kertaa rajustikin ja muuttuu jälleen ryskyen. Silti perinteiset arvot ja Klubin ilmapiiri ovat niin klubiveljille kuin saamani palautteen perusteella myös kaikille meillä työskenteleville syy kuulua Klubiin tai olla täällä töissä.

Veteraanisukupolvelta, miehiltä ja naisilta, sodassa ja jälleenrakennustyössä vaadittu yhteisöllisyys ja solidaarisuus olivat yhteiskunnassa välillä alenusmyynnissä. Nyt niiden nousemisesta niille kuuluvaan arvoonsa on onneksi havaittavissa merkkejä. Klubilla niiden merkitys on aina ymmärretty, eikä meidän tarvitse niiden osalta muuttaa mitään.

Näillä ajatuksilla ja puheenjohtajamme ja johtokunnan suunnitelmia tuntien uskallan ennustaa, että klubiveneen purjeisiin on tulossa suotuisia tuulia. ■

Hyvää alkanutta
sisäruokintakautta kaikille!

Expressis verbis

■ ■

Pekka Kostamo

Lisää nuoria mukaan Klubin toimintaan

Useat klubiveljet ovat tietoisia siitä, että Klubin jäsenmäärä kasvaa ja keski-ikä nousee vuosi vuodelta. Muutoksen suuruudesta ja sen vaikutuksista kuulee kuitenkin erilaisia arvioita ja näkemyksiä. Klubin johtokunnan toimeksiannosta olemme pienessä työryhmässä mallintaneet ja analysoineet tätä ilmiötä.

■ ■ Oheisesta kaaviosta ilmenee Klubin jäsenistön ikäjakauma vuoden 2005 lopussa sekä jäsenkunnan kehityksen perusennuste vuosille 2010 ja 2014. Jos jäsenistön lisäykset ja poistumiset vastaisivat ikäryhmittäin viime vuosina tapahtuneita muutoksia, kuvaisivat nuo kaksi ennustetta tulevaisuuden jäsenmääräämme ja jäsenkuntamme ikäjakaumia kyseisinä vuosina.

Kun meillä vuoden 2005 lopussa oli 2 339 jäsentä, vuonna 2010 jäseniä olisi noin 2 650 ja vuonna 2014 jo noin 2 900. Huolimatta jäsenmäärän kasvusta alle 65-vuotiaiden määrä kuitenkin laskisi nykyisestä. Ennustaminen on toki aina vaikeaa.

Luotu malli ja nämä sen pohjalta tehdyt ennusteet perustuvat moneen oletukseen sekä siihen, että aktiivisia toimipiteitä ei tehdä.

Tästä asiasta on tekemämme työn pohjalta keskusteltu. Ikkäiden jäsenten määrän lisääntymisessä ei ole mitään huonoa. On luonnollista, että suuret ikäluokat ovat edustettuina Klubin jäsenistössä aivan kuten muuallakin yhteiskunnassamme.

Tästä ilmiöstä meille syntyy kuitenkin kaksi haastetta, jotka on hyvä ymmärtää.

Ensimmäinen haaste syntyy oletuksesta, että työelämässä olevat, alle 65-vuotiaat klubilaiset käyttävät enemmän ravintolapalveluita Klubilla. Tätä oletusta voi perustella sillä, että useat heistä edustavat yritysten kustannuksella.

Haasteita ravintolalle

Ravintolan liikevaihdosta arviolta 40 prosenttia kertyy suoraan jäseniltä. Jäsenkunnan aktiivisuudella voidaan olettaa olevan merkittävä vaikutus myöskin loppuun 60 prosenttiin. Saamme vuonna 2006 noin 125 000 euroa tuloa ravintolan liikevaihtoon sidotusta ravintolasopimuksestamme. Eloisa ravintola on tärkeä osa klubikokemusta.

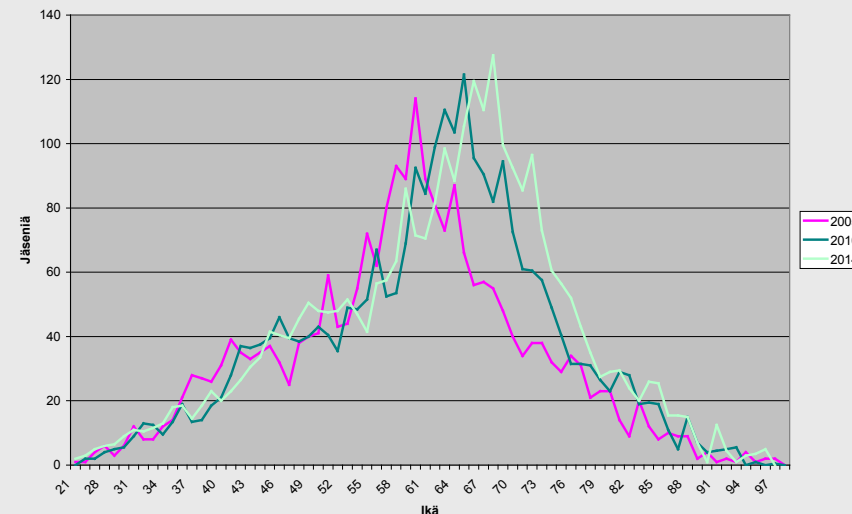
Toinen haaste liittyy Klubin tilojen riittävyteen. Tuloistamme merkittävin osa tulee alakerrosten vuokrauksesta, ja merkittävin menokokonaisuus ovat tuohon tuloon liittyvät kiinteistöhoito- ja rahoituskulut.

Jäsen- ja liittymismaksuja arvioidaan vuoden 2006 talousarviossa saatavan yhteensä noin 370 000 euroa. Ennustettu jäsenkunnan lisäys toisi vuoteen 2014 mennessä noin 550 uutta jäsentä. He toisivat nykyisellä jäsenmaksulla vain noin 80 000 euroa lisää vuotuisia jäsenmaksuja.

Jäsenmaksuvapautukset huomioiden jäsenmaksutulon nettolisäys jäisi vielä tätä pienemmäksi. Ravintolasopimukseen pohjautuvat tulot eivät muuttuisi merkittävästi. Toisaalta kustakin kokonaisuudesta kerroksesta ulkopuolisilta saamamme vuokratulot ovat luokkaa 150 000 euroa vuodessa.

jäsenkunta

Jäsenkunnan kehityksen perusennuste

Lisätilojen kynnyks korkeaa

Kynnyks lisätilan ottamiseen Klubin käyttöön nyt vuokrattavista tiloista on erittäin korkea. Emme valitettavasti voi liioin ottaa kovin helposti lisätilaa käyttöömmehävitellen itsellemme sopivimmasta kerroksesta tai soveliaimpana ajankohtana.

Klubi jatkaa jäsenmäärän hallittua kasvattamista vaatimuksista ja tasosta tinkimättä. Eryistä painoa johtokunta haluaa kuitenkin asettaa uusien nuorten jäsenten saamiseksi Klubiin, tilaisuuksiin ja toimikuntiin.

Puheenjohtaja **Matti Packalén** on todennut, että "jäsenistön ikäjakauman muodoksi halutaan vuoren sijasta kaksikyttäräinen kameli". Eri ikäiset ja eri asioista kiinnostuneet jäsenet mahdollistavat klubitilojemme tehokkaan käytön eri viikonpäivinä ja vuorokaudenaikoina.

Klubitilojen tehokas käyttö on edellytys jäsenmäärän kasvattamiselle nykyisissä kerroksissa toimien.

Kaksikyttäräiseen kameliin tarvitsemme suuren määrän uusia nuoria eli alle 45-vuotiaita jäseniä. Suosittelijajärjestelmän johdosta uudet jäsenet tulevat Klubille tyypillisesti nykyjäsenten vaikutuspiiristä.

Siksi johtokunta kannustaa kaikkia klubiveljiä houkuttelemaan Klubiin sopivia nuoria jäsenkandidaatteja perinteitämme vaalimaan. Tällä kaudella onkin luvassa erityisesti nuorille suunnattua ohjelmaa ja toimintaa.

Mielestäni nyt on hyvä aika alkaa tasapainottaa jäsenkuntamme ikärakennetta. Entistä tasapainoisempi rakenne takaa Klubimme jatkuvuuden ja elinvoimaisuuden vuosikymmeniksi eteenpäin. ■

Tuomas Koljonen

Uutispuurojauhojen toimittaja Heikki Särkilahti toivoi puuron maistuvan

■ ■ Heikki Särkilahti oli lähettänyt Taivassalosta 7. elokuuta Klubille kirjeen ruiskuorman mukana. Klubilehti julkaisee sen tässä lyhentämättömänä:

Elonkorjuu on aloitettu. Maailma on kuivaa kuin #D+§! Satovuosi alkoi lupaavasti keväällä, tai oikeastaan jo syksyllä 2005. Kylvöt onnistuivat suunnitellusti, ja kosteuskin oli kohtuullinen.

Heinäkuussa sitten alkoivat kesälomalaisten toiveilmat: aurinko paistoi ja lämmintä oli. Viljatkin kasvoivat aluksi suotuisasti, kunnes kuivuus alkoi vaivata ja jatkuu yhä vaan. Sää tiedotuksistakin alkoi saada sellaisen kuvan, että annettiin ikään kuin "säälisiä" toivoa raikastavista sadekuuroista.

No niin. Puinti on kuitenkin aloitettu. Ruis oli ensimmäinen. Se oli hieman epätasaisesti tuleentunut mutta korjattavissa, sillä koskaan ei tiedä, milloin se isompi sade panee suunnitelmat uusiksi. Sato on hieman huonompaa kuin mitä päältäpäin näyttää, noin 3 000 kg/ha.

Lajike on alkuperältään virolainen ELVI. Kasvu aika noin 347 päivää. Korrenpituus noin 133 cm. Jyvät olen itse jauhanut 1930-luvulla hankitulla kotitarvemyllyllä 4. elokuuta. Helsinkiin jauhot lähtevät maanantaina 7. elokuuta.

Toivottavasti maistuu!
Heikki Särkilahti
Taivassalo

Klubikausi alkoi perinteisellä uutispuurolla

MTK:n Michael Hornborg:

VILJA kesti kuivuutta kohtuullisesti, mutta nurmet nuutuivat

Maa- ja metsätaloustuottajien keskusliiton MTK:n uusi puheenjohtaja **Michael Hornborg** tyynytteli 14. elokuuta Klubin syyskauden avajaislounaalla, uudispuurolla, klubilaisia kohtalaisilla satonäkymillä. Pitkään jatkunut ennätyskuivuus on ollut pahinta Etelä-Suomessa, ja muuallakin on kärsitty, mutta viljasato jäänee vain 15–25 prosenttia vähäisemmäksi kuin esimerkiksi viime vuonna.

■ ■ Kotimainen sato asettuisi siis 3 000—3 500 miljoonan kilon haarukkaan. Nurmisadoista ensimmäinen oli Hornborgin mukaan kohtuullinen, mutta toinen sato jäi monilla alueilla olemattomaksi. Myös peruna ja juurikasvit sekä avomaan vihannekset kärsivät kuivuudesta. Loppukesän sateet voisivat hyvin korjata niiden tilannetta.

Uutispuurolounaan isäntänä toimi **Olli Alho**, joka esitteli vieraan 40-kymmipiseksi, monitaitoiseksi ja -kieliseksi maa- ja metsätaloustieteen maisteriksi. Hornborg on syntynyt Valkealassa ja on ison maatilan poika. Hän on toiminut EU:ssakin mm. **Erkki Liikasen** kabinetissa ja MTK:ssa useissa eri tehtävissä.

Hornborg harrastaa metsästystä, mehiläisten hoitoa ja ruuanlaittoa. Nykyään hän asuu vaimonsa **Nina van der Palsin** kotitilalla Lohjalla ja osallistuu siellä hevosten kasvatukseen ja luomuvil-

MTK:n uusi puheenjohtaja Michael Hornborg otti kunnan kauhalliset Klubin uutispuuroa. Hän esitelmöi syyskauden avajaislounaalla Suomen satonäkymistä kuivan kesän jälkeen.

Uutispuuro maistui tavan mukaan lukuisalle joukolla klubilaisia.

jelyyn. Valkealan kotitilaa hoitaa Michaelin veli. Michael Hornborg ei ole Klubin jäsen – vielä!

Rukiisesta uutispuurosta nautti viitisenkymmentä klubiveljeä. Olihan se ilmaista ja riittävän tuhtia lounaaksikin! Ruis oli peräisin jälleen **Heikki Särki-lahden** tilalta Taivassalosta.

Uutispuurolounaalla tavan mukaan järjestettävän SAKO-kilpailun voitti **Matti Mannerkorpi**. Hänen arvauksensa tai tietonsa osui täysin nappiin: luku on 205.

Kurjuutta kyllä, iloonkin aihetta

Michael Hornborgin mukaan kesä on ollut kurjuutta, mutta iloonkin on ollut aihetta. Totaalista katoa ei tullut, vaikka kuivilla hiekkamailla vilja kuivui pystyyn. Suopelloilla ja jokivarsilla sadot olivat hyviä.

Murhetta saattaa seurata siitä, että karjan jäädessä talvella ilman toista nurmirehusatoa ne joutuvat teuraaksi tai väkirehulle. Se tietää lisäkustannuksia vil-

jelijälle ja nostaa hintoja.

Vähäinen lohtu on joillekin se, että Suomi on edelleen *clean country* eli puhtaan viljan maa. Hornborgin mukaan esimerkiksi Saksasta tullaan ostamaan meiltä viljaa. Jopa arabit hankkivat suomalaista kauraa kuumaveristen hevostensa rehuksi!

Viljan kuivatuksessa päästään sentään normaalia vähemmän kustannuksiin. Paradoksi koko kuivatuksessa on Hornborgin mukaan se, että vilja kannattaisi pikemminkin yleensä polttaa energiaksi, eikä kuivata sitä kalliilla öljyllä. Sellaisia ovat hintasuhteet!

Ruisomavaraisuus kolmanneksen luokkaa

Viljantuotannon kannattavuus onkin Hornborgin mukaan heikentynyt viime vuosina, kun kustannukset ovat kohonneet rajusti muun muassa energian hinnan nousun myötä. Viljan tuottajahinnat ovat samaan aikaan olleet lievässä laskussa.

Vaalien lähestyminen havaittiin myös maatalouden tukirahoja koskeneessa äskeisessä sitkeässä ”väännössä”.

”Viljantuotanto ei ole ollut enää kestäväällä taloudellisella pohjalla huolimatta erilaisista tuista”, Hornborg sanoi.

Huono sato tuntuu tietysti viljelijän kukkarossa, mutta ei Hornborgin mukaan juurikaan rasita kuluttajaa. Esimerkiksi reikäleivässä viljaraaka-aineen tuottajahinnan osuus on vain neljän prosentin luokkaa.

Siksi tukevan puuroaineksemme ruokiin viljely kaipaisikin Hornborgin mielestä kannustusta. Ruisomavaraisuutemme on hänen mukaansa viime vuosina ollut vain noin kolmanneksen luokkaa.

”Poliittiset satonäkymät”

Maataloustuottajien etujärjestön on syytä tarkastella myös ”poliittisia satonäkymiä”. Hornborg kiisti EU-jäsenyyden aikana usein kuullut väitteet siitä, että MTK:n rooli olisi heikentynyt. Hänen mielestään ruoka ja elintarvikkeet kiinnostavat aina poliitikkoja. Sen vuoksi MTK on tarpeellinen lobbari.

Kun eduskuntavaalit ovat edessä, MTK on laatinut mielestään hyvinkin ”seksikkään” suunnitelman siitä, miten maaseudulle luodaan 30 000 uutta työpaikkaa. Mahdollisuuksia on muun muassa erilaisten palvelujen tuottamisessa. Ohjelma on jaettu kaikille poliittisille puolueille.

Vaalien lähestyminen havaittiin myös

maatalouden tukirahoja koskeneessa äskeisessä sitkeässä ”väännössä”. Hornborg muistutti nyt, että tuki ei jää viljelijän kukkaraan, vaan sillä peitetään kohoavia kustannuksia.

”Nordic Cuisine” on kova sana

Ruokakulttuuria harrastava Hornborg ei malttanut olla kehumatta suomalaisia ja pohjoismaisia raaka-aineita. Hänen mukaansa Nordic Cuisine on kova sana maailmalla.

”Meidän raaka-aineemmehan perustuvat puhtaisiin omiin tuotteisiin ja luonnon antimisiin”, Hornborg korosti. Esimerkkinä uudenlaisesta ruokakulttuurista on hänen mukaansa myös se, etteivät suuret lihatalot enää myy pelkkää lihaa vaan myös annoksia. Niitä kehittävät lihatalojen palvelukseen tulleet huippukokit.

Ajankohtaisena asiana Michael Hornborg muistutti, että juuri nyt ovat juuret parhaimmillaan. Kannattaa siis ottaa ruokapöytänsä esimerkiksi kotimaista sipulia, punajuurta jne. Myös hunajasadot ovat lämpimän kesän ansiosta huippuluokkaa: pesistä on saatu 60 kilon satoja, kun ne normaalisti tuottavat 40 kiloa. ■

Pekka Kostamo

Kohteena nyt Sipoon Kaunissaari
**Klubin veneretkeä
suosi jälleen
komea kesäsää**

Saaren ravintolan viheriöivällä terassilla nautittiin virvokkeita.

130 klubiveljeä oli kokoontunut Eteläsatamaan odottamaan Klubin 22. veneretken lähtöä.

■ ■ Aurinkoisena aamuna 2. kesäkuuta jo ennen kello 10 oli 130 klubiveljeä kokoontunut Eteläsatamaan odottamaan Klubin 22. veneretken lähtöä. Veneet olivat valmiina ottamaan kurssin kohti Helsingin Liikuntaviraston hallinnoimaa Kaunissaarta, joskin ennen rantautumistaan Eteläsatamaan *Annet*-aluksella oli hieman vaikeuksia koneensa kanssa.

Klubilaisten veneet suuntasivat kuitenkin ajoissa keulansa kohti Kaunissaarta, ja Klubin orkesteri musisoi Annetin kannella. Helsingin Sataman *Amanda* toimi johtoveneenä. Merimatka sujui leppoisasti kevyessä aallokossa ja auringon paisteessa. Annet kiinnittyi Kaunissaaren laituriin musiikin soidessa kannella. Vastassa

meitä olivat Liikuntaviraston osastopäällikkö **Turo Saarinen** ja saaren isäntä **Markku Koskinen**. Hän kertoi saaren historiasta sekä nykyisestä toiminnasta helsinkiläisten ulkoilu- ja virkistysalueena.

Veljet tutustuivat saareen ja sen kauniiseen luontoon sekä saunoivat komeassa ja hyvälöylyisessä rantasaunassa. Klubiveljillä oli myös tilaisuus heittää talviturkki mereen ja rohkeimmat tekivätkin niin.

Annetin annit musiikin ja keinunnan tahdissa

Tällä välin klubiveli **Matti Laukkanen** oli loihnut ja kattanut henkilökuntansa

kanssa Annetin kannelle maittavan aterian juomineen. Lounas nautittiin Klubin orkesterin soittaessa taattua torvimusiikkiaan. Se kohotti mukavasti tunnelmaa ja nosti ruokahalua.

Kaikki kiva loppuu liian aikaisin, niin myös tämäkin veneretki, ja lähtö Kaunissaaresta kohti Helsinkiä oli edessä. Ennen lähtöä kiitimme Klubin puolesta osastopäällikkö Saarista ja isäntä Koskista antoisasta ja hyvin järjestetystä retkestä. Muistoksi luovutimme heille Klubin kirjan *Pojat Suomalaisella Klubilla* ja musiikkikasetit

Pari tuntia kestäneellä kotimatalla nautimme Annetilla laivan antimia

ja kuuntelimme orkesterin viihdyttävää ja merihenkistä musiikkia. Sitä täydennettiin Klubin kuorolaisten ja veljien tunnelmaan sopivilla lauluilla. Lämpimät kiitokset Kaj Sarpanevalle, Matti Laukkaselle, Timo Niemiselle, Kari Leinolle ja Raimo Korhoselle veneiden järjestämisestä veloituksetta retkeläisten käyttöön. Unohtaa ei liioin sovi orkesterinjohtaja Timo Kivi-Koskista ja orkesteria hyvästä musisoinnista.

Ensi vuonna tavataan taas veneretken merkeissä! ■

Kari Wallin

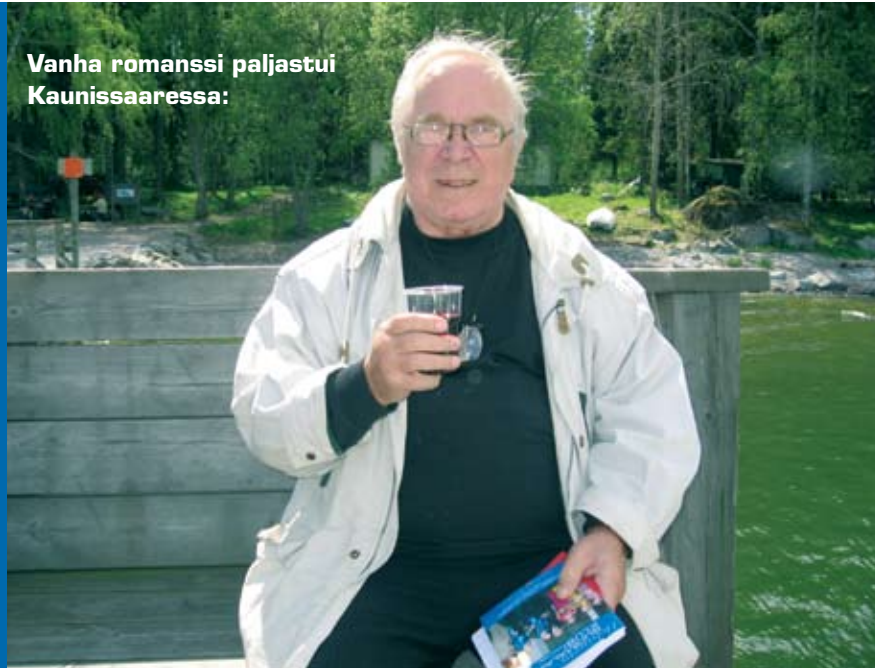
Klubin veneretki

Klubin veneretken "joukkojenkuljetusaluksena" toimi tuttu *Annet*, joka kuljetti noin 130 klubilaista Kaunissaareen ja takaisin Helsinkiin.

Kaunissaaren isäntä Markku Koskinen (oik.) esitteli klubilaisille tämän helsinkiläisten virkistysalueen palveluja ja toimintaa.

**Vanha romanssi paljastui
Kaunissaarella:**

Professori, taidemaalari Olavi Hurmerinta nauttii Thaimaa-vuosiensa lomassa Kaunissaarella suomaisesta meri-ilmasta.

Piirtäjä Hurmerinta oli ihastunut Urho Kittilän Marjatta-tyttöön

■ ■ Veneily leppeässä kesäsäässä ja lauhkeassa merituulella saa mielen levolliseksi, ja mieluisia muistoja viriää. Niin kävi Klubin veneretkellä taiteilija, professori Olavi Hurmerinnalle. Hän tuli paljastaneeksi nuoruuden ihastumisensa Turun ja Porin läänin Koskella 1950-luvun alussa tunnetun maalaisliittolaispoliitikon ja lehtimiehen Urho Kittilän Marjatta-tyttöä!

Ja kuka tämä Marjatta onkaan? Hän on Marjatta Väänänen, pitkäaikainen kansanedustaja ja ministeri. Hurmerinnan Ollin ihastuksen aikoihin Marjatta oli lupaava pianisti, mutta hänestä kehkeytyi kuitenkin poliitikko.

Ollista tuli taiteilija. Ensimmäinen "vain" piirtäjä, kun Erkki Salonen pyysi häntä piirtämään Ylioppilaslehteen vuonna 1948.

Thaimaasta Kaunissaareen

Nyt istumme Ollin kanssa Kaunissaaren rannassa, Klubin veneretkeltä maihinousseina. Nautimme virvokkeita ja Jägermeister-aperitiivit ennen Annetin tarjoamaa lounasta. Muut retkeilijät ovat ties missä, saunassa ja uimassa, samoilemassa saarella, kenties.

Klubin veneretki

Retkilounas tarjottiin laiturilla ja nautittiin Annetin kannella. Annetin kippari Matti Laukkanen (oik.) tarjoilee tässä maukasta riistakäristystä.

Olavi Hurmerinta, 78, on Klubin pitkäaikainen jäsen. Hän on asunut viimeiset seitsemän vuotta Thaimaan Pattayalassa terveydellisistä syistä.

"Tärpätit ja kaikenlaiset maaliaineet ovat tehneet allergiseksi. Thaimaan ilmasto sopii minulle hyvin. Suomeen tulen kesäksi. Täällä virkistyy uudella tavalla", Olli selventää, ja voi arvata että raikas meri-ilma on hänelle hyväksi.

Klubin taitelijajäsen Hurmerinta on ollut "kymmeniä" vuosia. Kuluneena kesänä Olli on "lomallaan" ollut mukana litalan naivistien näyttelyssä parikymmenellä työllä. Suuri hanke on ollut kotipitäjän Kosken museo, jonka alullepanijoita oli Erkki Salosen lisäksi primus motorina ministeri Väänänen.

Sinne on koottu muun muassa 10 000 Ollin originaalipiirrosta, kymmeniä – ellei satoja – maalauksia, jokunen veistos sekä iso taidekirjasto.

Hämeen Härkätien varrella sijaitsevan museon, vastapäätä Hurmerinnan syntymäkotia, näyttelyjärjestelyissä Ollilla on riittänyt Suomen-kesinään pientä askarreltavaa.

"Putkimies" Miettinen

Klubilaisissa on mielenkiintoisia tyyppejä. Kuten esimerkiksi "putkimies" Heikki Miettinen, 60. Hän tuli Klubin jäseneksi 2000-luvun alussa.

Heikki Miettinen on paremmin sanottuna "koeputkimies" eli kemisti ja Helsingin Yliopiston tutkija. Isä Urho Miettinen

”Veneretki on välitön tapa tutustua klubiveljiin.”

oli niin ikään Klubin jäsen, ”Kun hän kuoli, liityin jäseneksi.” Klubin jäseniä ovat nyt myös Antti- ja Jaakko-veli.

Veneretki kesän alussa on Heikin mielestä Klubin loistavimpia tapahtumia.

Ensikertalainen presidentti

Helsingin hovioikeuden eläkkeellä vuodesta 2004 oleva presidentti Olli Huopaniemi on ollut Klubin jäsen vuodesta 1998. Jäsenyyden syy oli oikeuspolitiikka. Niissä illoissa hän on aina läsnä.

Klubin ilmapiiriä Huopaniemi kehuu hienoksi. ”On hyvää seuraa, ja juttua piisaa. Veneretkellä olen ensimmäistä kertaa, eikä tämä viimeiseksi jää.”

Muncca Sport Club edustettuna

Jääkiekkomies Heikki ”Heksi” Riihirannan Muncca Sport Club oli myös edustettuna Kaunissaaren retkellä: Markus Miettinen, 57. Myös allekirjoittanut on kyseisen Klubin jäsen.

No, meillähän juttua riitti, ja aperitiivejäkin taisi hullahtaa muutama siinä turistissa.

Mutta pääasia on Markuksen kommentti: ”Veneretki on välitön tapa tutustua klubiveljiin.

Työkseen diplomi-ekonomi Markus harjoittaa sijoittamista.

Kirjallisuus sydäntä lähellä

Martti Inkiselle kirjallisuus on sydäntä lähellä. Hän jäi eläkkeelle Rautakirjan kalustesuunnittelijan tehtävistä vuonna 1999. Siitä lähtien hän on ollut myös Klubin

jäsen ja mukana aina veneretkillä.

Klubin eteen Martti on tehnyt myös töitä. Hän on järjestänyt Klubin kirjastoa. Nyt syksyllä koko kahden vuoden projekti on valmistumassa.

Kun kirjallisuus on sydäntä lähellä, niin Martti Inkisen saattaa varmuudella tavata myös Klubin kirjailloissa.

Kippari Aaltonen meripelastajineen

Minä en mennyt mukaan ”joukkojenkuljetusalus” Annetiin, vaan nousin Eteläsaatamassa Espoon Meripelastajien Valsörn II:een. Kuvittelin merimiehenä, että olen saattajalla mukana tärkeässä joukkojen kuljetuksen turvallisuustehtävässä.

Valsörnin kippari Matti Aaltonen kertoikin, että miehityksellään (1+4) alus pystyy muiden espoolaisten meripelastus-alusten kanssa hoitamaan pelastustehtäviä Helsingin rajalta Porkkalaan ja etelässä Tallinnan matalaan.

Espoon Meripelastajissa on hieman yli 400 henkilöjäsentä. Aktiivitoiminnassa on 35 henkilöä, jotka ovat valmiudessa 24 tuntia vuorokaudessa. Aluksia on kolme, ja Valsörnin mahtia kuvaavat sen nopeus 22 solmua ja paino 21 tonnia. Konetehto on 3x397 kW.

”Entäs jos nyt tämän retken aikana tulisi hälytys?”

”No, emme me huviretkeläisiä luodolle jättäisi”, Aaltonen kuittasi. ■

*Teksti: Pekka Kostamo
Kuvia myös Elias Iirilalta*

Klubin veneretki

Klubin kuoro ja orkesteri viihdyttivät merihenkeä retkeläisiä kotimatalla.

Espoon Meripelastajien Valsörn II toimi veneretken saatto- ja vartioaluksena.

Legendaarinen Erkki Toivanen avasi rajoja:

EUROOPPALAISESSA MUNASSA on monta ruskuaista

Erkki Toivanen epäili Klubin kirjaillassa, tokko eurooppalaista identiteettiä onkaan.

”Kiina on kuin kananmuna, jossa on kova kuori ja suuri ruskuainen. Intia on kuin kananmuna, jossa kuoren sisällä on munakokkelia, mutta eurooppalaisessa munassa on kymmeniä, ehkäpä satoja erilaisia ja erikoisia ruskuaisia.”

■ ■ Tämän vertauksen sai kuulla salin-
täyteinen yleisö syksyn ensimmäisessä kirjaillassa Klubilla maanantaina 4. syyskuuta. Klubilaiset ja ”klubittaret” saivat nauttia **Riitta Malmbergin** loihittimis-

ta paelloista ja kuunnella oman puhallinorkesterimme taidokasta musisointia. Ohjelmistossa oli eurooppalaisia hittejä vuosien varrelta.

Kirjailijavieraana oli tunnettu eurooppalainen kosmopoliitti, Yleisradion erikoiskirjeenvaihtajana toiminut **Erkki Toivanen**, jonka kirja *Eurooppalaisuuden rajoilla* ilmestyi viime keväänä. Illan isäntänä oli **Veikko Sonninen**, joka esitti yleisön avustamana useita kiperiä kysymyksiä vieraallemme.

Saimme kuulla, kuinka tieteen ja teknologian alalla ei enää voida puhua eurooppalaisesta aivovuodosta, vaan suoraan aivosyöksystä. Erityisesti Intia on nousussa kehityksen kärkeen. Myös Kiina on avautumassa. Mutta USA, joka on yksi monista ruskuaisista eurooppalaisuuden munan sisällä, on silti edelleen kirkkaassa johdossa.

Mikä on Venäjän rooli?

Mitä siis eurooppalaisuus on tänä päivänä? Missä sen rajat kulkevat? Mikä on Venäjän asema ja rooli Euroopassa?

Vastaus oli yllättävä: ”Luojan kiitos, meillä ei ole eurooppalaista kulttuuria! Ei Euroopalla ole rajoja, vaan on olemassa monia Eurooppoja! Ja juuri tähän se ongelma onkin.”

Venäjä taas on aina ollut ”toisenlaista Eurooppaa”. Esimerkiksi sen oikeuslaitos ja oikeustiedekin kodifioitiin eurooppalaisen mallin mukaisesti varsin myöhäisessä vaiheessa.

Mutta Eurooppaa on rakennettu vuosisatoja. ”Presidentti **Charles de Gaulle** vertasi 1960-luvulla Euroopan yhdistymistä katedraalin rakentamiseen. Se vaatii sukupolvien, ehkä vuosisatojen työn. Peruskiven laskijalla ja arkkitehdillä ei ole aavistusta muodosta, jonka rakennusloputla saa.”

Kirjassaan Erkki Toivanen toteaa, että

de Gaulle oli oikeassa, ja hän muistuttaa **Jacques Delors’n** esittäneen tärkeän näkemyksen siitä, että yhdistyminen on itse asiassa Euroopan pirstaleisen perusolemuksen vastainen kehitysvaihe. ”Siksi sen jatkuminen edellyttää nähdäkseni myös Eurooppa-aatteen paluuta vaikuttamaan kansalaisten ajatteluun terveen kansallistunteen rinnalla. Näkemys, luonteenlujuus, rohkeus ja tehokkaat instituutiot eivät riitä. Ilman uskoa ei katedraalejakaan rakennettu.”

Eurooppalaisuusko vain pilvilinna?

Tässä kohdin alkavat mielikuvat hämärtyä. Jos eurooppalaisuutta verrataan kananmunaan, jossa on lukuisia ruskuaisia ja jonka kuori on ohut kuin silkkipaperi ja läpinäkyvä kuin vedenkalvo, millainen sitten on eurooppalaisuuden katedraali?

Olemmehan tottuneet näkemään jyrkeviä, monimuotoisia ja rikkaasti koristeltuja katedraaleja Euroopan pääkaupungeissa. Niiden kuori ei ole silkkipaperia, vaan jämerää kiveä.

Syntyä epäily, että eurooppalaisuus onkin vain pilvilinna, suuri unelma. Ehkäpä juuri sen vuoksi ei ole olemassa eurooppalaista identiteettiäkään, kuten Erkki Toivanen kirjaillassamme muistutti. ■

Weijo Pitkänen

Kevään ilmauillassa prikaatikenraali Jarmo Lindberg:

HORNET-KALUSTO sopii Nato-järjestelmiin

Jarmo Lindberg kertoi Klubin ilmauillassa ilmavoimien uudistuksista.

Viime kevään ilmauillassa esiintyi Pääesikunnan valmiuspäällikkö, prikaatikenraali Jarmo Lindberg. Hän kertoi klubilaisille Suomen ilmavoimien tilasta, tehtävistä ja uudistuksista. Kenraali Lindbergin alustus oli seuraava (väliotsikot toimituksen):

■ ■ Ilmavoimien päätehtävä on edelleen hävittäjätorjunta eli hävittäjäkonein tehty ilmamaalien torjunta. Tämän vuoksi Hornet-kalustoon on aikanaan hankittu aseistukseksi ainoastaan ilmataisteluohejuksia.

Valtioneuvoston 2004 selonteon valmisteluna Pääesikunta toteutti iskukykytutkimuksen, jonka tuloksena oli syvän

tulivaikutuksen hankkiminen raketinheitinjärjestelmällä, tykistön erikoisampumatarvikkeilla ja ilmavoimien ilmas- ta-maahan -kyvyllä eli rynnäkökyvyllä. Hornet-kalustoon tämä merkitsee muutoksia toisen elinikäpäivityksen aikoihin ensi vuosikymmenen alussa.

Ilmavoimat on uusimassa tilanneku- vajärjestelmiään osana puolustusvoimien Multi-Sensor Tracking -hanketta, jossa kaikkien puolustushaarojen sensoreilta tuleva tieto fuusioidaan yhteen tilanne- kuvaan

Ilmavoimien lentokoulutusjärjestel- mä on uusittu keskittämällä Hawk-har- joituskoneet Lentosotakouluun Kauha-

valle ja siirtämällä Vinka-alleiskouluko- neet Luonetjärvelle. Vinka-koulutus on ulkoistettu Patrialle.

Jalat, solmut ja englantia

Ilmavoimat on siirtynyt metrinen mitta- yksiköiden käytöstä jalkoihin ja solmui- hin sekä siirtynyt kaikessa radioliikentees- sä englannin kielen käyttöön. Tällä on helpotettu osallistumista kansainvälisiin harjoituksiin sekä parannettu yhteenso- pivuutta Eurooppalaisten ilmavoimien kanssa.

Hornet-kalusto on teknisesti yhteenso- pivaa NATO-maiden järjestelmien kanssa. Koneissa on mm ilmatankkaus- kyky, mutta ohjaajillamme ei ole ilma- tankkauskelpuuksia voimassa.

Koneiden teknistä yhteensopivuut- ta parannetaan tällä vuosikymmenellä ja ensi vuosikymmenen alussa siirrytään yhteensopivan tietovuojärjestelmän käyttöön.

Helikopterit ja pohjoismaat

Maavoimien ilmailutoiminta perustettiin vuoden 1997 alussa, jolloin helikopte- rikalusto siirrettiin ilmavoimilta maavoi- mille. Päätukikohtana on Utti.

Keskiraskaan kuljetushelikopterin tar- jouspyynnöt lähetettiin neljälle valmista- jalle. Tavoitteena oli saada Pohjoismaille sama helikopterityyppi hieman erilaisiin lentotehtäviin. Lokakuussa 2001 Suo-

mi, Ruotsi ja Norja allekirjoittivat NHI:n kanssa sopimuksen NH-90 -helikopterien hankinnasta. Tanska päätyi eri helikopte- rityyppiin. Suomen, Ruotsin ja Norjan helikoptereissa on huomattavia teknisiä eroja. Suomen kuljetushelikopterit ovat lähimpänä Saksan versiota, joka on pe- rintainen taktinen joukkojenkuljetushe- likopteri.

Suomen NH-90-helikopterien toimi- tukset ovat noin kaksi vuotta myöhässä. Ensimmäisen helikopterin toimitus on tällä hetkellä suunniteltu tapahtuvaksi vuoden 2006 loppupuolella. Maavoi- mien ilmailutoiminnan lentotekninen vastuu on siirretty ilmavoimille eli ilma- voimat vastaa sekä helikopterien että lennokkien teknisestä hankintatoimin- nasta ja huoltojärjestelmistä.

Kuljetushelikopterikoulutus on keski- tetty Utin tukikohtaan. Lentokoulutuksen eräänä haasteena on lentosimulaattorin hankkiminen. Saksa suunnittelee NH-90 -simulaattorin hankintaa. Suomen erää- nä vaihtoehtona on ostaa simulaattori- tunteja Saksasta.

Kuljetushelikopterikomppania on tarkoitus saada operatiivisesti valmiik- si vuonna 2008 ja pataljoona vuonna 2010. Alkuperäisen suunnitelman ta- voitteenä oli saavuttaa valmius osallis- tua kansainvälisiin operaatioihin vuonna 2011. ■

Klubi-illassa 9. maaliskuuta selvitettiin:

Onko poliisin toimivaltuuksien laajentaminen pirstonut sääntelyä?

Oikeusasiamiehen sihteeri Pasi Pölönen selvitti Klubi-illassa poliisin toimivaltuuksia.

Poliisin toimivaltuuksien vaiheittaiseen laajentamiseen viimeisen kymmenen vuoden aikana – erityisesti telekuuntelun ja muiden niin sanottujen salaisten pakkokeinojen sääntelyn kohdalla – on kiinnitetty usealta taholta kasvavaa kritiikkiä. Erityisenä huolena on ollut sääntelyn pirstaloituminen ja vaikeaselkoisuus.

■ ■ Yleisten tuomioistuinten oikeuskäytännön pitkälti puuttuessa eduskunnan oikeusasiamiehen kannanottojen merkitys on korostunut. Uusien pakkokeinojen valvontajärjestelmä on rakennettu toiminnasta vastaavien ministeriöiden raportoinnille. Oikeusasiamies arvioi näitä raportteja eduskunnalle antamassaan kertomuksessa.

Laillisuusvalvonnassa esille on tullut lukuisia puuttumista edellyttäviä ja lainsäädännön vaikeutta osoittavia seikkoja. Seuraavassa otan lyhyesti otsikkotasolla esille joitain yksittäisiä laillisuusvalvojan kannanottoja.

Niin sanottu ylimääräisen tiedon problematiikka on ollut sääntelyn alkuperästä asti vaikea kysymys. Asiantila on nyttemmin jossain määrin selventynyt. Ylimääräinen tieto sallitaan varsin vapaasti esitutkinnan käyttöön, ja lähtökohtaisesti myös näytöksi oikeudenkäyntiin.

Ylimääräisen tiedon ja tallenteen käyttö

Tuomioistuimen vallassa on päättää yksittäistapauksittain, pidetäänkö tiedon tai tallenteen käyttöä oikeudenmukaisena (AOA 200/4/01). Todettakoon, että Ruotsissa ylimääräisen tiedon käytöstä on saatu aikaiseksi laintasoista sääntelyä (rättegångsbalk 27 kap. 23a §).

Ennen matkapuhelimeen vastaamista tallentuvan telekuuntelun keskustelun jääminen kokonaan telekuuntelun ulkopuolelle on saanut tukea ensin apulaisoikeusasiamiehen kannanotoissa (AOA 2396/2/02 ja 1166/4/04) ja sittemmin myös hovioikeuskäytännössä.

Tietynlaisia rajoituksia ei luontensa puolesta voida suorittaa laissa täysin tarkkarajaisesti. Esimerkiksi kysymys vakituiseen asumiseen käytettävän tilan määrittelystä tuli esille oikeusasiamiehen eräässä ratkaisussa, jossa oli kyse kesämökille kohdistetusta teknisestä kuuntelusta (AOA 2/2/04). Asianajosalaisuuteen salaisin pakkokeinoin puuttumisen mahdollistava lainsäädäntö näyttäisi olevan varsin ongelmallinen. Suomi on saanut asiantilasta takavarikon asiayhteydessä moitteita Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelta (Sallinen ym. -tuomio 27.9.2005) ja muun muassa teknisen kuuntelun kontekstissa ylimmiltä laillisuusvalvojilta (AOA 83/4/04).

Uudet pakkokeinot kartoitettavina

Yleisemmän tason määritelmällisiä ongelmia on havaittu myös telekuunteluluvan ”kuukauden” täsmällisessä määrittelyssä (AOA 136/2/04) sekä siinä, katsotaanko telekuunteluluvan sisältävän automaattisesti myös televälivonnan (AOA 1844/2/03).

Uusia toiminnallisia ja laillisuusvalvonnallisia haasteita on odotettavissa peitetuominnon ja valeoston sekä niin sanotun peitetarkkailun (poliisilain 33 §) suhteen.

Sisäasiainministeriön asettaman selvityshenkilön **Klaus Helmisen** vaatimana urakkana on osana laajempaa selvitystyötä kartoittaa myös uusien, salaisten pakkokeinojen, ongelmakohtia sääntelyn kehittämiseksi.

Keskustelussa mukana olivat eduskunnan oikeusasiamiehen sihteeri OTT **Pasi Pölönen**, OK **Marko Viitanen** Keskusrikospoliisista sekä illan isäntä **Jukka Pasanen**. ■

Lauantaiseura-taulu Klubille

Matti Viljasen Klubille lahjoittama Lauantaiseura-maalaus sijaitsee kirjastossa.

Johtokunnan jäsen Matti Viljanen on lahjoittanut Klubille merkittävän taulun: piirroskuvan Lauantaiseuran kokouksesta. Taulu on mahdollisesti kopio, joka on kehystetty vuonna 1924.

■ ■ Epäselvää on, voisiko selkämypsävissa oleva vuosiluku olla myös tekovuosi. Piirroksen tekijäkään ei ole tiedossa. Lauantaiseura-aiheesta on olemassa myös toinen versio, joka on laajalti tunnettu ja tuttu monista Suomen historian kirjoista.

Lauantaiseura-taulu ei varsinaisesti liity Klubin historiaan, mutta siinä kuvatut henkilöt ovat saman aatteen miehiä,

jotka myöhemmin perustivat Helsingin Suomalaisen Klubin.

Taulussa on kuvattu Lauantaiseuran kokous joskus vuosilta 1830–1843, jolloin seura toimi. Herrat ovat siinä tiiviinä rykelmänä, toiset seisten, jotkut istuen.

Lauantaiseuran perusti kuusi Helsingin Yliopiston nuorta opettajaa. Heistä ovat nykysuomalaisenkin mittapuun mukaan tunnetuimpia Johan Ludvig Runeberg, Johan Vilhelm Snellman, Johan Jakob Nervander, Fredrik Cygnaeus ja Zacharias Topelius. Seurassa vieraili joskus myös Elias Lönnrot.

Seuran jalona tarkoituksena oli ”isänmaan sivistyksen edistys ja kansallistunnon herätys”. Sen suurin aikaansaannos oli Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran perustaminen.

Löytyi Turusta huutokaupasta

Taulu löytyi aikoinaan Turusta erään kuolinpesän huutokaupasta. Sen osti laitilainen Kalevanpojan Kulttuuriseura.

Kyseinen seura vaalii satakuntalaisia kulttuuriperinnettä. Matti Viljanen on ”Kalevanpoikien” varapuheenjohtaja.

Virallisesti lahjoitus tapahtui 4. syyskuuta. Taulu on sijoitettu Klubin kirjastoon. ■

Espoon EMMA avautuu yleisölle

EMMA-näyttelyn viehättävimpiä vetonauloja lienevät taidehaltijat Vorja, Zorna, Undui ja Zima. Kuva: Ari Karttunen/EMMA.

Espoon modernin taiteen museo Espoo Museum of Modern Art (EMMA) aloittaa toimintansa lokakuun puolessa välissä. Silloin asetetaan näytteille lähes 400 työtä Saastamoisen säätiön taidekokoelmista ja mittava määrä venäläisten avantgardistien töitä, jotka on saatu lainaksi Pietarissa sijaitsevasta Valtion venäläisestä museosta ja merkittävästä yksityiskokoelmasta.

■ ■ Mukana on myös maailman ajan-kohtaisimpiin taiteilijoihin kuuluvan Shirin Neshatin valokuva- ja videoteoksia, jotka ovat ensimmäistä kertaa esillä Suo-

nessa, sekä espoolaisen valokuvataiteen edustajan Timo Kelarannan töitä viideltä viime vuodelta.

EMMAssa nähdään nyt ensimmäistä kertaa laajana kokonaisuutena Ruutusotamies-ryhmän teoksia. Näin yleisölle tarjoutuu mahdollisuus vertailla Suomen modernin taiteen syntyvaiheen ja viime vuosisadan alkupuolella vaikuttaneiden venäläisten modernistien, kuten Kazimir Malevitshin, Natalia Gontsarovan, Mihail Larionovin, Ilja Mashkovin ja Aristarh Lentunovin tuotantoa.

EMMA kilpailijaksi pääkaupunkiseudulla

EMMAsta tulee vankka kilpailija pääkaupunkiseudun kuvataidemaailmaan. Näyttelytiloiltaan museo on Suomen suurin. Museo keskittyy moderniin taiteeseen, jota se esittelee 1800-luvun juurilta nykyaiteeseen saakka. EMMAssa pysyvästi näytteillä oleva Saastamoisen säätiön taidekokoelma tarjoaa kattavan läpileikkauksen suomalaisesta maalaustaiteesta alkaen 1910-luvun ekspressionismista.

EMMA sijaitsee näyttelykeskus Wee-Geessä, arkkitehti **Aarno Ruusuvuoren** suunnittelemissa entisessä painotalossa, joka on saneerattu kulttuurikäyttöön. Avajaisnäyttelyä (13.10.2006-7.1.2007) voi mielihyvin suositella syksyllä ja sydäntalvella niille klubilaisille (avec), jotka harrastavat entuudestaan modernia kuvataidetta. Uudetkin katsojat, jotka saivat kimmokkeen Kiasman ARS 06-näyttelystä, mieltynevät EMMAan. ■

Keväällä 2007 Klubi suunnittelee tutustumisvierailua EMMAan. Tuolloin käytösämme ovat varmaankin museon asiantuntevat oppaat. Aiheeseen palataan hyvissä ajoin Klubilehden seuraavissa numeroissa.

Weijo Pitkänen

TAIDE KUVA- TAIDETTA KLUBILLA

■ ■ Klubin kulttuuritoimikunta järjestää huhtikuussa 2007 klubitiloissa toisen omien kuvataitelijoihensa näyttelyn. Edellinen, mainion vastaanoton saanut, näyttely, johon osallistui yhdeksän ammattilaista ja harrastajaa, järjestettiin keväällä 2004. Nyt toivotaan ainakin yhtä runsasta osanottoa.

Töiden tekniikan tai valmistusajan suhteen ei ole rajoituksia. Myös pienimuotoiset veistokset ovat tervetulleita. Työt ovat esillä noin kuukauden ajan juhlasalissa ja pankkikabinettissa.

Pyydän asiasta kiinnostuneita klubiveljiä ottamaan minuun yhteyttä syksyn aikana (marraskuun loppuun mennessä), jotta voimme sopia töiden määrästä ja koosta sekä muista käytännön kysymyksistä hyvissä ajoin alkuvuodesta 2007. ■

Weijo Pitkänen
www.weijo.pitkanen@elisanet.fi
GSM 040-5143133

Klubille merkittävä Exlibris-lahjoitus

Klubilaisten tulevaa Ex Libris-näyttelyä kävivät esittelemässä Klubille Suomen suurimman exlibris- kokoelman koonnut Heikki Kiljander vaimonsa Marja-Liisan kanssa. Vasemmalta Jyrki Berner ja Weijo Pitkänen.

■ ■ Suomen suurimman exlibris-kokoelman – yli 18.000 merkkiä – koonnut **Heikki Kiljander** vertasi vaimonsa **Marja-Liisan** kanssa Klubin 130-vuotisen historian jäsenluetteloita ja omia listojaan ja löysi noin 300 Klubiveljien exlibris-merkkiä. Hän antoi merkit Klubin käyttöön skannattavaksi sähköiseen muotoon. Tämä työ on käynnistynyt ja pian pääsemme ihaillemaan näitä pieniä taideteoksia verkkosivujemme kautta.

Sitä ennen kuitenkin osa Heikki Kiljanderin 300 merkistä asetetaan Klubille näytteille. Tämä tapahtuu lokakuun loppulla, kun Suomen Exlibris-seura viettää 60-vuotisjuhlaansa Klubilla.

Taustatietoa exlibriksestä

Exlibris on kirjaan kiinnitettävä merkki, josta selvästi ilmenee kirjan omistajan nimi, se on myös kirjan kaunistus. Parhaimmillaan exlibrikset ovat pieniä taideteoksia, joissa pyritään luonnehtimaan kirjan omistajaa ja hänen suhdettaan kirjaan ja lukemiseen. Kirjan omistamista kuvaavia merkkejä on käytetty läntisessä maailmassa koko kirjapainotaidon ajan, yli 500 vuotta. Jo aikaisemmin kirjoja suojeltiin merkillä. Kannen sisäpuolelle saatettiin maalauttaa omistajan vaaku-

na, ulkokuoriin puristaa omistajan nimi, nimikirjaimet tai vaakuna. Kanteen kiinnitettiin myös irrallisia nahka- tai hopealevyjä, joissa oli omistajan tunnukset.

Exlibris on nykyisin kehityksessä kirjanomistajan merkistä omaksi grafiikan taidesuunnaksi. Monet tunnetut taiteilijat Suomessakin ovat antaneet tälle kehitykselle suuntaa. Ehkäpä juuri tästä syystä kirjanomistajan merkeistä on tullut keräilyn kohteita.

Harrastajat saattavat tilata tunnetuilta taiteilijoilta merkkejä vaihtotarkoituksessa, ei niinkään omaisuuden merkinnän tarkoituksessa. Toki keräilyharrastuksessa ilmenee myös yleisempi kulttuurin harrastaminen keräilynsuuntautuksessa mitä moninaisimpiin aihepiireihin. Suomessa arvioidaan olevan yli 20 000 kirjanomistajan merkkiä.

Pekka Kostamo

KANTAPÖYTÄ

Syväriitä Lähi-itään ja viljapellolle

Kesän jälkeen Kantapöydässä oli paljon tarinan aiheita:

- Terveisiä Syväriitä!
- Oliko siellä yhtä helteistä kuin täällä?
- Laatokalla oli meno- matkalla viileää, myrskyä ja sadetta. Eivät laskeneet Nevalta meidän jälkeemme sinne kahteen päivään laivoja.
- Aallot ovat Laatokan makeassa vedessä korkeita ja teräviä.
- Toiseksi syyksi sanovat, että siellä on laajalti kallio- pohjaa. Liekö puheilla pohjaa. Mitä sinä Syväriillä?
- Halusin nähdä, virtaako se yhä samaan suuntaan kuin muinoin.
- Virtasiko?
- Kyllä, mutta virta oli leveämpi kuin muistin. Ponttonisiltamme oli silloin kapeassa kohdassa.
- Mikä oli mieleenpainuvien havaintosi?
- Eivät ui Syväriin virralla Suomen purret.

✱

- Nyt käydään sotia Jordanilla ja Eufratilla.
- Ne ovat meidän soti- amme vaikeammat lopet- taa, koska vielä vanhemmat ovat niiden vuosituhantiset juuret.

- Eikö synnä ole öljy?
- Se on toinen, uudempi syy. Viha on vanhempi. Raamattu kertoo, että kun israelilaiset vaelsivat Egyptistä takaisin omalle maalleen, he pyysivät jumalaltaan maassa asuvat kanaanilaiset käsiinsä. Jumala antoi, ja israelilaiset surmasivat koko kansan naisineen ja lapsineen. Se oli kansanmurha.
- Eikä ollut ainoa. Raamatun mukaan Jumala käski israelilaisia surmaamaan myöhemmin myös filistealaisten naiset ja lapset.
- Taisivat Israelin johtajat ja historiankirjoittajat uskotella hirmuteot Jumalan käskystä tai ainakin luvalla tehdyiksi. Historia toistuu nyt Allahin alaisuudessa.

✱

– Kristinuskon Raamattu pitäisi puhdistaa Israelin kansan raaoista sotahistorioista ja meille vieraista sukuel- teloista.

– Saman tien joutaisivat maailman luomisen ja vedenpaisumuksen kaltaiset legendat sekä taikauskon jäänteinä olleet eläinuhrit.

Ilman niitä olisi helpompi uskoa kirjaan Jumalan sanana.

– Onhan meille jo lapsena opetettu, että Raamatun jokainen sana on Jumalan sanaa. Minä uskon siihen.

– On meille myös annettu järki ajatella, ovatko vuosituhansien takaiset uskomukset ja maailmankäsitykset enää meidän aikamme to- tuuksia.

– Oletteko ajatelleet, mitkä ovat Lähi-idän so- tien syvimät syyt?

– Öljy ja uskonto.

– Siellä on kaksi jumalaa ja kaksi pyhää kirjaa, joita palvotaan hirmuteoillakin.

Samankaltaisen uskonnon eri haaratkin tuhoavat toisiaan. Kiihkoislamila- silla on itsemurhaiskujen kuviteltuna palkkiona pääsylippu taivaan impi- en iloon.

✱

– Israelin valtiolla on olemassaolon oikeus ja palestiinalaisilla oikeus itsenäisen valtion perus-

tamiseen. Siinä dilemma, kun Jerusalemeita on vain yksi.

– Onko jommankum- man pystyttävä tuhoa- maan toisensa?

– Israelilainen kapel- limestari Daniel Baren- boim pitää parhaana ja ainoana kestäväna rat- kaisuna kahden kansan yhteistä valtiota. Hänelä on jo israelilaisten ja palestiinalaisten yhteinen orkesteri.

– Paras on joskus hyvän vihollinen. Eikä armeijoita johdeta tahti- puikolla.

– Ei myöskään väki- vallalla saavuteta pysyvää rauhaa.

– On Erkillämme ja muilla EU:n sekä YK: n johtajilla mahdoton työmaa.

– Entä kun hizbolla- hilaisetkin saavat käsiinsä pääsylippuun ydinaseen?

– Muistatteko **Nevil Shuten** romaanin *Viimeisellä rannalla* vuodelta 1957? Siinä atomisota al- koi Lähi-idässä. Australia oli viimeinen ranta, jossa ihmiset vielä elivät ja ha-

ivat apteekkeista ilmaisia syanidikapseleita.

– Jäljelle voi jäädä hiljainen maapallo, jossa eloon jääneistä meren liskoista alkaa uusi mil- joonia vuosia kestävä evoluutio. Eikä ole var- maa, onko sen tuloksena ihminen. Meistä järkei- lijöistä, tärkeilijöistä ja toistemme tappajista ei jää jäljellä hajuakaan.

– On täystuholla toinenkin vaihtoehto: neutronitähtien gamma- säteet tuhoavat elämän palloltamme. Ei jää edes liskoja. Meidät ajetaan paratiisista.

– Puhutaan iloisem- mista asioista. Yleisurhei- lun ja uinnin EM-kisois- ta sekä suunnistuksen MM-kisoista tuli mitale- ja, kultaisiakin. Se an- taa toivoa urheilumme tulevaisuudesta.

Pöytälainen

In Memoriam Eversti Pentti Karppinen

Eversti Pentti Karppinen
13.10.1918–2.7.2006

■ ■ Lähes kolmen vuosikymmenen ajan klubimme uskollisiin jäseniin kuulunut eversti Pentti Karppinen sai kutsun viimeiseen iltahuutoon 87-vuotiaana 2. heinäkuuta 2006.

Pentti Karppinen syntyi Viipurissa 13.10.1918. Ylioppilaaksi hän tuli Oulaisissa ja siirtyi koulusta talvisotaan suojeluskuntakorpraalina.

Jatkosota keskeytti upseerikoulun jälkeensä alkaneen kadettikoulun, joka jatkui vasta sodan jälkeen. Jatkosodassa Karppinen palveli Karjalan kannaksella patterinpäällikkönä ja Tykistön AUK:n koulutusupseerina. Hän sai ansioistaan kaksi VR 4:ää ja VR 3:n.

Sotien jälkeen Karppinen toimi esikuntatehtävissä, viimeksi Pääesikunnan yhteysupseerina Rautatiehallituksessa ja samalla sen sotilastoimiston päällikkönä.

Yleisesikuntaupseerien arvon hän sai sotakorkeakoulun jälkeen 1957.

Päätettyään vakinaisen sotilaspalvelun hän toimi Kuorma-autoliiton alaisen Tavaralinjat ry:n toiminnanjohtajana ja Scan-Auton koulutuspäällikkönä.

Pentti Karppisen läheisimpiin harrastuksiin kuuluivat urheilu sekä kuljetus- ja liikenneasiat. Hän oli mestariluokan kivääriampuja ja Suomen pesäpallomestari maineikkaassa Haminan Palloilijoiden joukkueessa 1943.

Klubissamme Pentti Karppinen oli ahkera ohjelmatilaisuuksiin osallistuja ja leppoisa seuramies lounasajan Kantapöydässä, johon hän viime vuosinaan usein hakeutui palvelukoti Sandelsista. ■

Antti Henttonen

Historia-aineistoa alkanut kertyä

■ ■ Klubin historia-aineistoa on alkanut jo kertyä jäseniltä. Juhlalehdessä esitetty vetoamus laatikoiden ja komeroitten kätöksissä olevien vanhojen asiakirjojen, taidesiineiden ja muiden kapineiden lahjoittamisesta Klubille on tehonnut.

Toivottavasti historia-aineistosta muodostuu oikea vyöry, vaikkakin alku on vielä vaatimaton:

Kutsu Klubi-iltaan perjantaina 3. lokakuuta 1941 klo 20. Tavanmukaisessa Klubi-illassa esitelmöi tuolloin majuri **Esko Riecki** suomalaisista vapaaehtoisista Saksassa. Hän esitti myös matkahavaintoja ja muistelmia Karjalan kannakselta syyskuulta 1941. Luvattiin myös heijastuskuvia.

Tiedonantoja jäsenille. Johtokunnan tiedonannossa kerrotaan Klubin aukioloajoista, ravintolasta, "lukuhuoneen" tarjonnasta, toveri-illoista, jäsenmaksun kannosta ("toiselta puolivuodelta 125 mk"), "yksityishuoneista" (kabineteista) jne.

Säännöt. Uudet säännöt oli oikeusministeriö hyväksynyt 4. syyskuuta 1941. Niistä oli jäsenille jaossa nelisivuinen lehtinen. ■

KLUBIN NELINPELI-MESTARUUSKISAT

■ ■ Klubin tenniksen nelinpelimestaruuskisat järjestetään sunnuntaina 15. lokakuuta Talin Tenniskeskuksessa kello 12–15. Sarjat ovat alle 60 vuotta ja yli 60 vuotta.

Kisa pelataan nelinpeleinä ns. Round Robin -systemillä. Osallistumismaksu on 10 euroa.

Ilmoittautumiset 6.10.2006 mennessä faxilla 09-551 533, sähköpostilla: jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelimitse 050 588 3250 Jussi Neste.

Tennisterveisin
Jussi Neste

Puhe Ravulle:

!UPAR NÖÖKÄLE

- ELI ELÄKÖÖN RAPU!

Helsingin Suomalaisen Klubin perinteisissä rapujuhliissa eli Rapuillallisilla 17. elokuuta puheen ravulle piti taiteilijajäsen Ere Kokkonen. Tämä vitkäs herra oli ensin ajatellut puhua takaperoisesti – liikkuuhan rapukin takaperin, mutta hän säästi 50-päistä kuulijakuntaa. Olihan tarkkaavaisuutta koettelevia aperitiiveja mahdollisesti jo otettu!

Klubilehti julkaisee Ere Kokkonen puheen ohessa lyhentämättömänä. Väliotsikot ovat toimituksen:

■ ■ Aluksi pahoittelen kuten maanmittausneuvos **Taavetti Rytönen Arto Paasilinnan** romaanissa sitä, että "joudun lukemaan asiani paperista, sillä muistini alkaa olla luvattoman väljä vaapaaseen lausuntaan".

!upar nöökäle .naamelettodo saat narrek. Tältä tämä puheeni kuulostaisi, jos pitäisin sen rapumaisesti takaperin. Ajatus tuntui vielä kotona hyvältä, mutta aion silti palata klassiseen länsimaiseen tapaan ja edetä alusta loppuun ja vasemmalta oikealle.

*!upar nöökäle
.naamelettodo saat narreK*

Hyvät Klubi-veljet! Olemme tänään kokoontuneet miehissä viettämään rapujuhlaa, saapuneet yksissä tuumin Klubillemme tuon punaisen saksiniekan kunniaksi. Ilmassa on pientä väreilevää odotusta, ja mielihyvä heijastuu jo nyt monien meidän kasvoiltamme.

On kuitenkin heti alkuun myönnettävä, että ravun kannalta päivä ei ole kovin

!upar nöökäle

Komeita juhlarapuja esitteli ja tarjoili ravintolan uusi tarjoilija Sina Siltanen.

onnekas. Me aiomme syödä sen – sen ja myös runsaan määrän ravun parhaita kavereita, tyttöystäviä ja ehkä hyvinkin läheisiä sukulaisia.

En kuitenkaan usko, että yksikään rapu panee tätä asianlaitaa pahakseen, sillä ravut ovat vuosikymmenien ajan joutuneet hyväksymään tämän armottoman, kohtalonomaisten käytännön, jossa suuri

Juhlapuheen ravulle piti Klubin taiteilijajäsenen Ere Kokkonen (kesk.). Rapupöydässä hänen seuranaan olivat Leif Nordin (vas.) ja Olli Alho.

osa suvusta siirtyy elokuun koittaessa tilityllä höystettynä parempiin suihin.

Kohtalotovereita sika ja kalkkuna

Ehkä rapuja hieman lohduttaa se tosiasia, että saman kohtalon kokevat jouluuussa sen toverit sika ja kalkkuna – ja vieläpä ilman tilliä.

En päiväsankarin surullisesta kohtalosta huolimatta aio pitää sille mitään muistopuhetta vaan luoda pikaisen ja lyhyen katsauksen tämän eläinlajin muuttamaan ominaispiirteeseen, jotka koen tunnusomaisina myös ihmislajille.

Silmiin pistävin piirre ravussa on sen kyky vaihtaa väriä. Taitoa pidetään suotavana jopa välttämättömänä, jotta rapu

!upar nöökäle

voisi päästä hyväksyttynä ja arvostettuna osallistujana mukaan niihin pöytiin, joissa tärkeät yhteiskunnalliset päättäjät istuvat.

...ja väriin vaihtoon kykenevä ihminen

Samana päämääränä vuoksi myös useat ihmiset vaihtavat väriä, vaikkakaan ihmisten väriin vaihtoa ei pidetä yhtä kunnia-akkaana. En halua pilata iltaa nostamalla tätä asiaa syvemmän keskustelun aiheek-

si. Oma tulkintani on, että rapu vaihtaa väriä, koska sillä ei ole mahdollisuuksia kääntää takkiaan.

Toinen merkittävä ravun ominaisuus on kyky kulkea takaperin. Näin iän karttuessa tuntuu usein siltä, että samoin tekee yhteiskunnallinen kehitys monessa suhteessa. Uskon, että useimmat meistä tässäkin salissa ovat sitä mieltä, että ainakin yleisurheilussa ja hiihdossa on kuljetu takaperin – ennen sentään voitettiin Olympialaisissakin kultaa.

Myös mustavalkoiset televisio-ohjelmat olivat aikoinaan parempia. Ruoka oli halvempaa, tyttöystävät nuorempia ja sanomalehdissä kunnon uutisia, jotka kaiken lisäksi oli painettu suuremmalla tekstikoolla kuin nykyisin.

Rapua ansaitsee kiitokset paljosta

Siirryn puheeni kehuvaiheeseen, jossa kiittelen illan sankaria rapua *post festum*.

Mistä me Klubiveljet saamme siis kiittää tätä kovakuorista, takaperin kulkevaa saksiniekkaa – paljostakin.

Ensinnäkin makuelämyksestä, jonka sen saksien sisältö, pyrstön sisusliha ja naaraiden mätimunat rapealle paahtoleivälle levitettynä meille tarjoavat. Unohdetaan ei liioin voi tuota huurteista herrojen juomaa, joka herkästi hyväilee makuhermojamme ja saa verenkierron vilkastumaan, ajatuksen terävöitymään ja jonka ainoa haittavaikutus voi olla lievä motori-

Veteraanijäsenet Aarne Ellilä (vas.) ja Gunnar Laatio osasivat toki mainiosti esittää ryyppyn ravun pyrstölle.

Rapujuhlassa voi nuortua kuin jouluna ikään todistavat ilmeillään Pertti Virkkunen (vas.) ja Matti Viljanen.

!upar nöökäle

Illan emäntää Riitta Malmbergiä onniteltiin Weijo Pitkäsen komennosta seisaalleen nousten.

nen häiriö jalan ojentajalihaksissa.

Mutta tärkeimpänä ravun kuoleman jälkeisen elämän ansiona pidän sitä, että se vielä vainajakin suo meille oivan ja perustellun tilaisuuden kokoontua näin yhteen iltaa viettämään hyvässä seurassa ja tärkeiden keskusteluaiheiden parissa. On aivan ilmeistä, että jokaisen teidän kotipiirissänne on kannustaen hyväksytty lähtönne tähän tilaisuuteen. Mahdollinen hieman myöhäininkin kotiinpaluu saa ymmärtäväisen ja lämpimän vastaanoton.

Sitten tulen tämän puheeni henkilökohtaiseen ja ehkä hieman surullisävytteiseen osioon, sillä joudun tunnustamaan Sinulle rapu-veijari, ettemme enää ole yhtä hyviä kavereita kuin aikoinaan. Suhteestamme meni osittain maku jo vuonna 1976 saatuani henkilökohtaisen Koskenkorva-kiintiöni juoduksi.

Ravuton ja snapsiton on mielipiteetön!

Sen jälkeen en ole osannut enää nauttia seurastasi kuten ennen, ja täytyy myöntää, että minusta on tullut näiden tilaisuuksien ikävä seuran pilaa: yksin pöydässä kyyhöttävä äänetön illanistuja

tai varhain kotiin lähtevä narisija, jota itseään kunnioittavat iloiset, ravun pyrsötön huurteisoin ryypyin alas huuhtelevat tunteen ihmiset jopa karttavat.

Luopuminen tästä jalosta ruokailumuodosta sen kaikkine rituaaleineen on tehnyt minusta mielipiteettömän, ilottoman murjottajan, jonka kyky nähdä kirkkaasti, esittää näkemyksensä selkeästi ja nauttia tästä suurenmoisesta herkusta on lähes tyystin kadonnut.

Hyvät Klubi-veljet! Seison tässä edessäni varoittavana esimerkkinä toivoen, että Teissä kunnan miehissä tämä maittava rapuillallinen virittäisi juhlanan ja arvokkaan mielen. Aloittakoon ravulle kohtavamme malja illan, jonka veroista joudumme jälleen vuoden verran taas odottelemaan. ■

Eläköön rapu! !upar nöökäle

!upar nöökäle

Klubin Kuoro ja Portugalin

huh-huh-huhtikuu

Klubin kuoro

Estorilin kasinon konserttilavalla tunnelmoitiin mustissa smokeissa, sillä muissa asuissa sinne ei tietämän mukaan saa mennä.

Kun saapuu huhtikuu ja kukkiin peittää maan.

Viiden vuoden kunniakkaaseen ikään ehtinyt Klubin Kuoro toteutti jälleen mieskuorolaulun syvällisimpiä tehtäviä. Se lensi viime keväänä huhtikuun alkupuolella 25 pariskunnan siivin Lissabonin liepeille Portugaliin.

■ ■ Matkan suunnittelusta ja järjestelyistä perillä vastasivat **Reijo Hardén** ja hänen puolisonsa **Paula Nunes** sekä tietenkin **Rainer Fribergin** johtama matkatoimikunta.

Perillä vallitsivat kesäiset kelit. Odotettavissa oli uudenlaisia turistielämyksiä, kummallista paikallista puheenparta, uusia ruoka- ja juomatuttavuuksia ... niin ja myös kuorolaulua monenlaisissa puitteissa ja kokoonpanoissa. Lähiseutu-

Ulkoilmakonsertti Cascaisissa on päättynyt, ja paikallinen organisaattori Berta Maria saa kiitoslahjan kuorolta, jota edustavat puheenjohtaja Rainer Friberg ja matkatoimikunnan jäsen Timo Havu sekä Paula Nunes.

jen golf-pallotkin tiesivät olla varuillaan.

Ken sinne seisautuu, hän pois ei kaa- paakaan, on Portugalin huhtikuu.

Matkaviikon ensimmäinen puolikas asuttiin Cascais-nimisellä paikkakunnalla parikymmentä kilometriä Lissabonista länteen, meren rannalla.

Matkaohjelma sisälsi kaksi varsinaista konserttiesiintymistä, joista komein oli Estorilin kuuluisalla kasinolla järjestetty, Portugalin vammaisjärjestön Cas-

cais-osaston hyväksi pidetty tapahtuma. Mukana oli myös kaksi paikallista seka-kuoroa.

Jatkoille mentiin sitten syömään, juomaan ja laulamaan vammaisjärjestön tiloihin. Seuraavana iltana konsertoitiin Cascaisissa pienessä kappelissa. Siellä esiintymiskasteensa saivat uudet valkeat smokkitakit suomen-sinisine liitteineen.

Turismia edusti joukkovierailu Sintra-nimiseen pikkukaupunkiin linnoineen.

Portugalin huhtikuu jo täyttää kukat kesän, ja polte auringon se saapi punan nenään.

Siellä saatiin nauttia muun muassa matkalle kalleimmat oluet.

On ilma kuulakkain kuin musiikkia vain, niin täynnä lempeyttä lauhaa.

Viikon puolivälissä ahtauduimme laukkuinemme bussiin, jonka kyydissä matkalla Lissaboniin tehtiin laajahko kaupunkisäittäri, nautittiin viinitilalla maittavat lounaat viineineen ja lauluineen, vierailtiin perehtymässä hevosjalostukseen ja -koulutukseen **Kari Launun** asiantuntevalla opastuksella.

Lopulta majoituttiin hotelliin, joka sijaitsi Tejo-joen liepeillä melko kaukana mutta hyvien yhteyksien päässä kaupunkikeskustasta. Hotellin kalustus ym. oli niin maan disainia, että piti oikein miettiä, miten niiden kanssa toimitaan. Lissabon-jakson kohokohta oli useimpien mielestä ilta kuuluisassa Café Luso-ravintolassa fado-musiikkiperinteestä nauttiessa.

Pois kiire unhottuu, on aurinkoa, rauhaa, on Portugalin huhtikuu.

Tätä juttua kirjoittaessani on jo syyskuun alku, joten olen onnellisesti unohtanut lukuisia tarpeettomia yksityiskohtia ja sattumuksia, mikä sinänsä helpottaa sekä lehden taittajan että lukijan tehtävää. Niinpä liitän tähän erinäisiä pikku sitaatteja kuoron keskuudessa kiertäneestä *Reissukirjasta*, johon matkalaiset tilittivät omia kokemuksiaan ja tuntemuksiaan. Ne kertovat omaa kieltään matkan mie-

lialoista.

Ensimmäisenä päivänä Cascaisissa silmät revähtivät meri on niin sininen, sininen. Taitaa olla edessä mahtava kuoron konserttireissu.

Ensimmäinen konsertti Casino Estorilissa. Kuoromme loppupuolen esityksen ja illan kohokohta oli *Portugalin huhtikuu*, joka räjäytti yleisön hurjiin aplodeihin.

Casinolla käynti jäi vähän lyhyeksi, mutta lienee perheen rahatilannetta ajatellen parempi ollutkin niin. Lissabonista jäi mieleen poliisi-asemalla käynti: Antin kamera varastettiin metrossa.

Jatkoilla vammaisjärjestön tiloissa ruoka oli monipuolista ja hyvää. Tarjottu viini sai aikaan iloisen puheensorinan. Arvonnassa voitimme **Ritan** maalaaman taulun.”

Illan konsertti kauniissa mutta pienessä kappelissa. Valkotakkiset suomalaiset enkelit lauloivat itsensä harvalukuisten paikallisten sydämiin.

Maailmanperintökohde Sintran linna oli must-kohde ja sen arvoinen. Hienoa, että järjestety yhteiskuljetus kahdeksalla taksilla.

Vielä hengästyneinä edellisen illan upeasta fado-ohjelmasta olemme lähdössä kaupungin keskustaan. Ehkä siellä jossain tunnelmallisessa paikassa nautimme lasillisen portviiniä.

Quinta de Marinnan kentällä kierroksen aikana tein yhden eaglen ja kaksi

Paula Nunes ja miehensä, kakkosbasso Reijo Hardén viinitilan pitopöytien ääressä. On syytäkin hymyyn.

birdietä. Naisryhmä ehti viikon aikana pelata neljä kierrosta kolmella eri kentällä, mutta ehtivät myös osallistua kaikkiin muihin rientoihin.

Portugalin huhtikuu jo täyttää kukat kesän, ja polte auringon se saapi punan nenään.

Herätys tuntui aikaiselta, mutta kaikki saivat eväspussinsa. Lähtöämme helpotti kaatosade kentällä, mutta aika hiljaista tyttöä ja poikaa oltiin.

Mukava ja hyvä matka, laulua olisi voinut olla enemmän. Kuten usein sanotaan, kotimatka on paras matka.

”Kaikukoon nyt laulu maamme! Ja uudestaan! Ja uudestaan!”

Sitten vielä lopuksi pari pikku sattumusta matkan varrelta:

Viinitilalla nautitun lounaan alkuruokaksi oli keittoa, jota mielihyvin maistuteltiin. Tarjoilijatäti tuli kysymään, että Mais? Mais? Eli Saako olla lisää? **Tuula N.**, jonka portugalin kielen taidot olivat vielä alkuvaiheissaan, vastasi iloisesti: Maistuu, maistuu, oikein hyvää! Niinpä täti hieman hämmentyneenä kantoi pöytänsä uuden keittokulhon, jota sitten

vähän väkinäisesti lusikoitiin tarjoilijan iloksi.

Estorilin kasinon konsertissa, toisen paikallisen kuoron esityksen päätteeksi, kaikki valot sammuiivat. Pilkkopimeässä salissa runsaslukuinen yleisö ihasteli, että olipa hieno valoeffekti laulun loppuksi. Pimeyttä kuitenkin jatkui ja jatkui. Tekninen henkilökunta kipitteli edestakaisin taskulamppujen kanssa ja saikin noin kymmenen minuutin kuluttua valot taas kuntoon. Päin vastoin kuin luultiin, ei hänen niiden edes ollutkaan tarkoitus sammuttaa!

Cascaisin keskusaukiolla pidetyn vapaamuotoisen esityksen päätti **Alo Ritsingin** merirosvokappale *Santa Maria*: Hoi, pitäisi ryöstää laiva. Kappaleen loppua johtajamme **Henrik Lamberg** hurmasi yleisönsä aidolla merirosvon silmälapulla, jonka muuan hyvää tarkoittava kakkostenori oli hänelle lahjoittanut.

Olinhan siellä minäkin...

Aatu Leinonen

Klubin merkkihenkilöitä**INHHA**, perinteen tuntija ja tekniikan pioneeri

Into Konrad Inha oli Klubin johtokunnan jäsen vuosina 1901–1905.

Helsingin Suomalaisen Klubin piirissä on, kuten tunnettua, lausuttu monen kansallisen hankkeen syntyä. Klubi on ollut tapaamispaikkana monelle kansalliselle vaikuttajalle. Niin myös kirjailija Into Konrad Inha, luonnon ja perinteen ystävälle, joka samalla oli ennakkoluuloton uusien keksintöjen käyttöön ottaja. Hän oli Klubin johtokunnan jäsen 1901 - 1905.

■ ■ I. K. Nyström syntyi 1865 maaseudun virkamiesperheeseen Virtain kruununvoudin nuorimpana poikana. Kun lapsia oli perheessä yhdeksän, varallisuutta ei päässyt kertymään. Veljeksistä kuitenkin kolme teki merkittävän opillisen uran: Usko Nyström arkkitehtina, Solmu Nyström oppikirjantekijänä ja opettajana ja Into - sittemmin siis Inha - matkakirjailijana ja ennen kaikkea maisemavalokuvauksen pioneerina.

Into Inhan humanistiset yliopisto-opinnot vaihtuivat kemiaan, geologiaan ja maantieteeseen. Tutkinto jäi varojen puutteessa saavuttamatta, mutta tietomäärä muodostui vaikuttavaksi. Tutkimusretkeilijän uraan Inha valmistautui tekemällä pyöräretken Keski-Eurooppaan 1886 ja opiskelemalla valokuvausta Saksassa ja Itävallassa 1889, molemmat suomalaiselle tuolloin ennenkuulumattomia suorituksia.

Uusi Suometar pestasi hänet ulkomaanosaston toimittajaksi 1890. (Ulko-

maantoimittajan työ oli tuohon aikaan telegraafisanomien vastaanottoa ja ulkomaisten lehtien saksimista, mutta vaati asiantuntemusta ja kielitaitoa.)

Vaelluksia idässä ja pohjoisessa

Näin valmistauduttuaan Inha lähti laajoille vaelluksille Pohjois-Suomeen, Vienaan, Pohjois-Karjalaan ja Laatokan Karjalaan. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura odotti häneltä "Kalevala-kuvia", mutta Inhan työ palautuu Lönnrotin taiteellisen Kalevala-konstruktion taakse, aitoon kansanelämään. Hän tiesi tallettavansa runo-Suomen viimeisiä välähdyksiä.

Tutkijat, viimeksi elämäkertartikkelin kirjoittaja Timo-Juhani Vuorenmaa, ovat sitä mieltä, että Inhan työ valokuvauksen alalla on verrattavissa Eero Järnefeltin, Pekka Halosen, Jean Sibeliuksen ja Juhani Ahon saavutuksiin omilla aloillaan. Lähin julkinen tulos oli Suomi Kuvissa -valokuvateos, joka ilmestyi 1895 - 96. Pariisin maailmannäyttelyyn 1900 sisältyi Inhan suomalaista maanviljelystä esittelevä valokuvanäyttely.

Inhan valokuvaajan työ sijoittui aikaan, jolloin isänmaan kuvallinen haluttuunotto kuului ajan henkeen. Venäläiset olivat esitelleet suuriruhtinaskuntaa kuvien omille maanmiehilleen. Topeliuksen päätoimittama suurteos Suomi XIX:llä vuosisadalla käännettiin useille kielille. In-

ha toimitti yhdessä Uuden Suomettaren työtoverinsa Väinö Wallinin (myöhempi professori Väinö Voionmaa, rauhanneuvottelija ym., sosiaalidemokraatti) kanssa Kyläkirjaston Kuvalehden B-sarjaa, lähtipä hän Kreikan -Turkin sotaankin 1897. Sotakuvaus ei kuitenkaan ollut hänen omaa alansa. Tuloksena oli kuvateos Hellas ja helleenit.

Paitsi polkupyöräilijänä ja valokuvaajana Inha oli muutenkin käytännöllisten uudistusten mies. Englannista hän toi Uudelle Suomettarelle toimituksen ensimmäisen kirjoituskoneen. Polkupyörään hän konstruoi etutelineen raskasta kameraa varten. 62-vuotiaana hän hankki moottoripyörän vuonna 1927. Taisivat työt pelloilla seisahtua tämän ihmeen ohi ajaessa.

Inha tunsikin kuvaavansa katoavaa maailmaa. Riittämättömyyden tunne ja yksityiset pettymykset tekivät hänestä vähitellen erakon. Mutta kirjallinen tuotteliaisuus jatkui: Kansakoulun karttakirja (monta painosta 1950-luvulle asti); matkakuvaukset Suomen maisemia 1909 ja Kalevalan laulumailta I - II 1910; Ihmeitten kirja 1915 - 17; Suuret keksijät 1920; Tiede ja elämä I - V 1920 - 24 sekä monumentaalinen neliosainen Maantiede ja löytöretket 1912 - 26.

Tarkka silmä ja tyyllitaito

Kun elokuun ilta alkoi pimetä ja kalmiston synkkä kuusilehto piirteli taivaan viimeisiä ruskoja, astuimme, livanan tsajut juotuamme, rantaan. Veneen pohjalle

oli ukko laatinut olkivuoteet väsyneitten matkamiesten levätä. Stjoppi souti, livana perässä huopaili, tähtitaivas kirjaili salojärven pintaa. Omituisten matkavaikutuksien valloissa makailin oljilla, katselin mietteissäni syntyvää kuuta ja kuuntelin aution veden solinaa keulassa. Synkkä oli järvi rimpirantoinen, mustine vesineen, kammottavine liekoineen. Mutta se ei ollut vain kolkointa erämaan luontoa. Yhdessä äyräillään säilyneitten ikivanhojen runoin ja tapain ja vanhan lahonneen salokylän kanssa järvi liekoineen, rannat taivasta kohti kimpuroivine juurakoineen olivat kuin ikivanha muinaismuisto, muisto niiltä etäisiltä ajoilta, jotka runossa yhä elävät, joihin jälleen tähtää nykyisen kirjalaulannonkin kaukokatse. (Teoksesta Suomen maisemia, 1909)

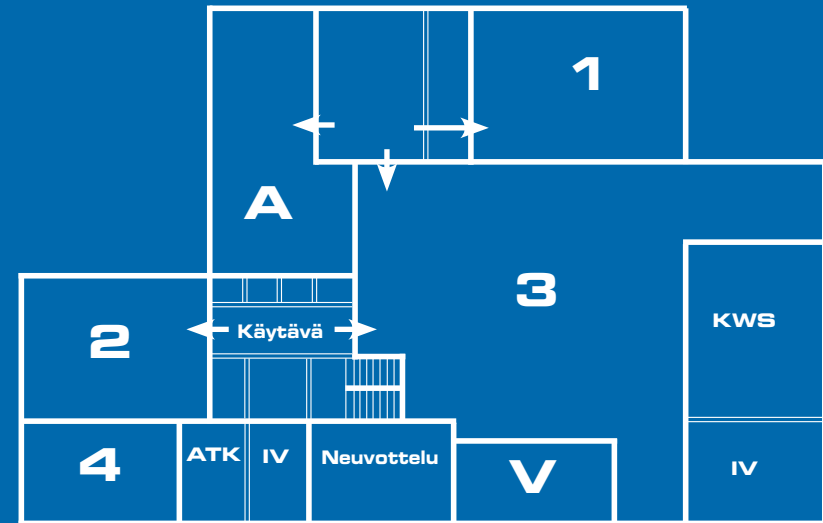
Yrjö Larmola

Lähteet:

Suomen kansallisbibliografia 4, SKS 2004, henkilöartikkeli: Tuomo-Juhani Vuorenmaa Kuka kukin oli, Otava 1961
Aikalaiskirja, Tietosanakirja-osakeyhtiö 1920
Suomen sana 8, WSOY 1964

P.S. Akseli Gallen-Kallelan museossa Espoon Tarvaspäässä avattiin 15. syyskuuta I. K. Inhan valokuvanäyttely "Unelma maisemasta". Näyttely on avoinna tammikuun 28. päivään 2007. Sietäpäpä käydä tutustumassa!

Vuokralle tarjotaan

Suomalainen Klubi tarjoa vuokralle eri kokoisia tiloja. Tilat soveltuvat hyvin toimistokäyttöön.

Tilat sijaitsevat Kansakoulukujalla 2. kerroksessa.

Klubin jäsenet voivat halutessaan suosittelulla tiloja, jotka sijaitsevat aivan Helsingin keskustassa, vuokrattaviksi.

- 1. 70 m²
 - 2. 50 m²
 - 3. 400 m² toimistotilaa
- Tarvittaessa voidaan jakaa 100-150 m² toimistotiloiksi
- 4. 40 m²

A. Asianajotoimisto
IV. Iv-laitetila
KWS. Keittiö/WC/Suihku
V. Valokuilu

KLUBITALOSSA

suuri remonttikesä

Olettekohan huomanneetkaan, että kesällä Klubilla on tapahtunut kummi: kirjasto on uudessa kuosissa, aulaaari on virtaviivaistunut, 5. kerroksen hissitasanteella on upea seinämaalauk, salien ikkunalaudat on uusittu, 7. kerroksessa on erityinen invavessa jne. Asialla eivät ole olleet mitkään tontut, vaan oikeat remont-tireiskat Pertti "Vekku" Virkkusen, Hannu Wartialan ja Lasse Manselan johdolla ja valvonnassa.

■ ■ Kiinteistön jalostustyöt ovat ulottu-neet talon muihinkin kerroksiin eli vuok-ralaistenkin tiloihin. Niissä muutos- ja korjaustyöt ovat olleet kauttaaltaan mer-kittävämmät kuin klubikerroksissa.

Parannustyöt toivottavasti kohen-tavat niin jäsenten kuin ravintoloitsijan ja henkilökunnankin sekä vuokralaisten viihtyisyyttä ja tyytyväisyyttä.

Kirjaston uusi yleisilme

Klubin kirjasto on nyt todella arvokkaan viihtyisä tila. Kalustus on uudessa jär-jestyksessä, ja atk-tila on saanut uuden uniikkipöydän. Uusia hyllyjäkin on.

Seinällä on myös tulokas, Lauantai-seura-taulu.

Kirjaston lvi-tekniistä toimivuutta on niin ikään parannettu uusimalla patteri-putket ja termostaattiventtiilit.

Kirjastokerroksen apukeittiössä kuten

7. kerroksessakin sähkötaulut on uusittu. Biljardisalissa on niin ikään lattian koro-tusosan korkkipinnoite uusittu.

Invavessa 7. kerroksessa

Kerrosta ylempänä eli 7. kerroksessa on merkittävä uudistus: entinen ns. naisten WC on muutettu yhdistetyksi invalidien ja naisten WC:ksi. Se merkittävä peri-aatteellinen parannus, käyhän Klubilla vuosittain noin 30 000 vierasta. Heissä kuten jäsenistöissäkin on useita pyörä-tuolivieraita.

"Pääkerroksessa" eli viidennessä on huollettu kaikki keittiön koneet ja laitteet. Keittiön suursiivoukseen kuului myös lat-tian pintamateriaalin vaihto kuumaa vet-tä kestäväksi.

Eteisen naulakkotilat ja baari uusittiin niin ikään henkilökunnalle tilavammaksi, vaikkei sitä asiakas haitaksi huomaakaan. Juhlasali ja muutkin salit ovat saaneet uudet ikkunapenkit.

Vuokralaisten uudet tilat

Neljännessä, kolmannessa ja toisessa kerroksessa remonttireiskat olivat myös ahkeria. Asianajotoimisto on muuttanut toiseen kerrokseen neljännestä, joten Luotsausliikelaitoksen tilat laajenivat ko-ko kerroksen kattaviksi.

Kolmannen kerroksen toiminnan joh-

Klubikiinteistön kesäremontin jäljet näkyvät myös Klubin baarissa, joka on laajentunut ja suoraviivaistunut.

tajan työhuone pantiin uusiksi: väliseinät purettiin ja lattiaksi tuli laminaattiparket-ti. WC-kalusteet sekä muitakin kalusteita uusittiin ja valaistusta ja sähköistystä pa-rannettiin.

Toisessa kerroksessa vaihtuu vuokra-lainen, kun asianajotoimisto tuli sinne neljännestä paljon upeampiin tiloihin.

B-portaan porraskäytävässäkin on korjattu vikoja: patteriverkosto on vesi-vahinkojen estämiseksi korjattu ja jäte-huoneen ja käytävän välinen puuseinä on uusittu tiiliseinäksi.

Termostaatteja ja kaapelointeja

Patterivuotoja oli kiinteistön tiloissa ha-vaittu niin runsaasti, että klubitiloissa

uusittiin kaikki termostaattiventtiilit ja 7. kerrokseen asennettiin automaatti-il-mastus.

Televisiokuvan siirtoa varten asennetiin kaapelointi juhlasalista vaatenaula-kolle, Helsinki-saliin, Johtokuntaan, kir-jastoon ja Klubihuoneeseen.

Vesikatoillakin on käyty: vanhat vesi-katot on uusittu ja rakennettu puuttuvat huoltosillat, peltikatto on paikkamaalattu ja räystäskourujen kallistukset korjattu.

Pekka Kostamo

ENNÄTYSOSANOTTO KLUBIN GOLFKISASSA

Klubin Golf-mestaruudet ratkottiin 23. elokuuta Talissa ja Mastersissa. Oikealta Klubin Golfmestari Janne Altonen, A-sarjan voittaja Heikki Pitkänen ja veteraanien paras Juhani Ryhänen

Talissa ja Masterissa kisailtiin 23. elokuuta jälleen Pohjolan maljasta. Kisaan ilmoittautui täydet kentälliset eli kaikkiaan 144 klubiveljeä. Säiden haltijakin kunnioitti perinteitä ja säästi meidät sateelta, vaikka kenttien kannalta sade olisikin ollut enemmän kuin tervetullut.

■ ■ Molemmat kentät olivat kuitenkin hyvässä kunnossa. Talin viheriöt saivat suurta kiitosta, sillä siellä oli viheriöiden leikkuukorkeutta jo laskettu seuraavan viikon Ladies' European Tour -osakilpailua varten. Kulki sitten peli hyvin, huonosti tai hyvin huonosti, kaikilla tuntui

olevan mukavan leppoisa tunnelma ja nauru raikui. Sehän se tässä tietysti tärkeintä onkin.

Klubiveljet ovat omaksuneet hyvin uuden ilmoittautumismenettelyn, jolla saadaan karsittua turhat poisjännit. Ensi vuonnakin vain ohjeiden mukaisesti ilmoittautuneet ja maksaneet otetaan mukaan lähtöjen arvontaan.

Birdieputti ja muut voittajat

Palkitsimme päivän maineteon, Lasse Ruuskasen noin 18 metristä uponneen birdieputin, jota allekirjoittaneella oli ilo

seurata vierestä. Toivomme, että ensi vuonna te kilpailijat kerrotte meille järjestäjille, kun kisassa tapahtuu jotakin erikoista. Paras/hauskin palkitaan!

Tilastojen valossa tuona kauniina elokuun päivänä parhaiten onnistuivat seuraavat klubiveljet:

Tasoitukseton lyöntipeli TALI

Helsingin Suomalaisen Klubin golfmestari 2006

1. Janne Altonen	77 lyöntiä
2. Ilkka Kiviharju	79 lyöntiä
3. Tuomas Tähtinen	79 lyöntiä

A-sarja pistebogey TALI Pohjolan maljan voittaja

1. Heikki Pitkänen	38 pistettä
2. Juhani Ryhänen	37 pistettä
3. Ilkka Kohonen	36 pistettä

B-sarja MASTER GOLF

1. Raimo Suomalainen	37 pistettä
2. Mika Hautala	36 pistettä
3. Markku Koponen	36 pistettä

Veteraanisarja Tali+Master Karhunkynsi-palkinnon voittaja

1. Juhani Ryhänen	37 pistettä
2. Antero Virtanen	36 pistettä
3. Tapani Kivimäki	35 pistettä

Erikoiskilpailut Talissa

Väylä 17 pisin drive

Janne Janhonen noin 270 m

Väylä 13 lähin lippua

Markku Railo 6,91 m

Väylä 3 lähin lippua

Jussi Papinniemi 0,95 m

Erikoiskilpailut Masterissa

Väylä 7 pisin drive

Raimo Suomalainen noin 220 m

Väylä 5 lähin lippua

Mika Hautala 0,63 m

Väylä 16 lähin lippua

Vesa Virtanen 3,66 m

Lopuksi haluan kiittää koko golftoimikunnan puolesta klubimestareita Artoa ja Jarmoa, Jukka Pekkala ja Eino Papinniemiä käytännön järjestelyjen hoidosta. Lisäksi sponsorimme Pohjola, Maxxium, Bosweel, Titleist, Golf Center, Olde Hansa, Nico's Golf, Securitas ja Antero Virtanen ansaitsevat suuren kiitoksen.

Kuvia kilpailusta ja lisätietoja Klubin golfharrastuksesta osoitteessa www.klubi.fi/golf

Tavataan talvigolf-tapahtumassa Klubilla helmi-maaliskuussa! ■

Jussi Papinniemi

KLUBIN KUORO osana Klubin kulttuuritoimintaa

Tuskin missään muussa Suomalaisessa Klubissa on omaa kuoroa ja puhallinorkesteria osana Klubin kulttuuritarjontaa. Helsingin Suomalaisessa Klubissa on molemmat ja on vielä lisäksi kaksi viihteellisempää ”bändiä”.

■ ■ Kuoro piti keväällä 2005 onnistuneen 5-vuotisjuhlakonsertin. Sen innoittamana veimme suomalaista mieskuoromusiikkia Portugaliin, josta matkakertomus toisaalla tässä lehdessä. Olemme myös vierailleet konsertoiden Virossa ja Unkarissa. Klubin Merkittävät juhlat, 125 v. ja 130 v. kuin myös monet erilaiset Klubin tilaisuudet ovat niin ikään olleet Kuorolle haastavia esiintymispaikkoja.

Miksi tämän kaiken halusin tähän kirjoittaa? Siihen on kaksi syytä: ensiksi haluan jakaa Kuoron ja sen laulajan kokemukset iloineen, joskus murheetkin, lukijain kanssa. Toiseksi toivon, että Sinä laulutaidon ja nuottikorvan omaava, mahdollisesti hieman nuottiviivastoakin hallitseva klubiveli, joka olet epäroinyt astua joukkoomme ja sen kautta suuren yleisön eteen, rohkaisisit mielesi tulemalla vahvistamaan mahtavaa, lähes 50 laulajan mieskuoroamme.

Mitä sitten saat kuorolaulajana? Saat ammattimaista laulun ja äänenkäytön sekä nuotinluvun opastusta. Saat ystäviksesi samanhenkisiä musiikin harrastajia. Saat palkkioksi työstäsi ikimuistoisia elämyksiä. Saat an-

saitusti nauttia hyvän olon tunteesta, ja todeta työsi arvon, kun olet laulamalla antanut parastasi ja näet laulun sytyttävän monisatapäisen konserttiyleisön ruhtinaallisiin aplodeihin. Siinä käy kylmät väreet aina ties minnekä asti! Saat suuren ilon pienemmästäkin esiintymisestä.

Kuorossa jokaisen laulajan panos on tärkeä. Siksi kerronkin, että harrastuksemme vaatii myös jonkin verran sille antautumista ja aikaa, harjoitustyöhön sitoutumista. Harjoittelemme torstaisin klo 16.30 – 19.00 Klubin saunatiloissa. Lisäksi pidämme pari - kolme lauleiriä laulukauden aikana. Joskus lähдемme leireilemään Helsingin ulkopuolelle. Silloin tutustumme toisiimme paremmin. Se taasen mahdollistaa sen, että hitsaudumme aina vaan yhtenäisemmäksi joukoksi. Kokemus on osoittanut, että kun kuorolaisilla synkkaa hyvin, lavalla soi hyvin.

Yksi Kuoron tärkeimmistä tehtävistä on antaa kulttuurielämyksiä myös Klubille. Klubin Kuoro onkin jo vakioesiintyjä monissa eri Klubin tilaisuuksissa itse Klubilla. Näistä mainittakoon vaikkapa itsenäisyysjuhlat, pikkujoulut, uusien jäsenten ilta, veteraani-ilta, klubilaisten erilaiset tilaisuudet, kuten merkkipäivät, häät, hautajaiset, ymv. Kuoro antaa mielellään myös oman taiteellisen panoksensa vaikkapa Klubilla järjestettävään yrityksen tilaisuuteen.

Kuorosta löytyy toimivia kvartetteja ja erikokoisia pienryhmiä tilaajan tarpeitten mukaan.

Tämän syksyn ohjelmassa on lukkoon lyötyinä jo seuraavat esiintymiset / konsertit:

- 6.12. Itsenäisyyspäivän juhla Klubilla
- 7.12. Joulukonsertti Orimattilan kirkossa
- 8.12. Osallistuminen Suureen Sydänkonserttiin Temppeleaukion kirkossa
- 14.12. Esiintyminen Klubin pikkujouluisa
- 17.12. Joulukonsertti Helsingin Vanhassa kirkossa
- 24.12. Osallistuminen suurmieskuoroon Hietaniemen sankarihaudoilla

Kuoron syksy on käynnistynyt 31.8. erikoisella ohjelmistolla. Helsingin Suomalaisen Klubin Kuoro on tietääkseni ainoa mieskuoro Suomessa, joka on pitänyt / pitää täysimittaisen oopperasävellyksiin liittyvän konsertin. Tämä erikoisuus tarjoillaan Kukan-päivänä perinteisessä kevätkonserttissamme 13. toukokuuta 2007.

Kuoroa on sen alusta asti johtanut kokenut, monien kuorojen taiteellisena johtajana toiminut Henrik Lamberg. Henrik toimii Sibelius-Akatemiassa laulunopettajalehtorina ja lehtorina Vantaan musiikkiopistossa. Hän on myös laulanut usean vuoden ajan maamme ainoassa ammat-

tikuorossa, Suomen Kansallisoopperan kuorossa.

Sinä klubiveli, joka haluat varmistaa paikkasi Kuoron konserteissa, voit liittyä Klubin Kuoron kannattajajäseneksi. Tällöin Sinulla on aina paikka varattuna salin parhailta paikoilta. Samalla tuet Kuoron toimintaa. Kysy tästä lisää ao. yhteyshenkilöiltä.

On ilo nähdä Sinutkin konserteissamme.

Kuoroterveisin

Helsingin Suomalaisen Klubin Kuoro

Rainer "Friba" Friberg
puheenjohtaja
Kysy toiminnastamme lisää:

Puheenjohtaja: Rainer Friberg, 050 356 1251, rainer.friberg@luukku.com
Taiteellinen johtaja: Henrik Lamberg, 0400 418 869, henrik.lamberg@luukku.com
Sihteeri: Ari Mentu, 040 515 1757, ari@mentu.net
Tiedottaja: Aarno Suorsa, 040 518 0456, aarno.suorsa@welho.com

Ylikapellimestari
Sakari Oramo
Klubin Sibelius-illassa

MUSIIKKI on olemassa itsensä takia

■ ■ Suomen satavuotisen itsenäisyyden ja Klubin 130-vuotisen olemassaolon merkeissä klubilaisilla aveceineen oli maanantaina 8.5.2006 harvinaislaatuinen tilaisuus kuulla Radion Sinfoniaorkesterin ylikapellimestarin, Sakari Oramon mietteitä säveltäjämestari Jean Sibeliuksen viimeisiksi jääneiden orkesteriteosten tulkinnasta. Näin toteutettiin muualla maailmassa suuren suosion saavuttanutta pre-concert –idea, jossa kapellimestari esittelee musiikin ystäville edessä olevan konsertin ohjelmistoa kertoen sävelten synnystä ja taustoista sekä oman tulkintansa perusteista.

Perjantaina 12.5.2006 oli Finlandia-talolla ohjelmistossa Sibeliuksen 6. ja 7. sinfonia, kaksi serenadia viululle ja orkesterille sekä Tapiola-sarja. Ne avautuivat kuulijalle mielenkiintoisella ja syvähenkiselällä tavalla, kun hän oli kuullut ylikapellimestarin esityksen. Oli helppoa havaita, kuinka vuosina 1923 ja 1924 syntyneet sinfoniat kietoutuivat toisiinsa ja kuinka niiden juuret ulottuivat vuosikymmeniä taaksepäin aina vuonna 1911 sävellettyyn, arvoitukselliseen 4. sinfoniaan saakka. Oli myös mielenkiintoista tietää, että 6. sinfonian teemoista oli alunperin syntymässä toinen viulukonsertto ja kuulla sekä nähdä kuinka orkesteriversi- on viulustemat vaativat soittajilla suurta virtuositeettia.

Sibeliusin oli itse taitava viulisti ja haaveili solistin urasta. Sakari Oramo kertoi hänen olleen jopa Wienin filharmonikkojen koesoitossa, mutta hermoilleen siinä niin paljon, ettei tullut valituksi.

Onneksi, sillä moni rakastetuista sävellyksistä olisi saattanut jäädä kokonaan syntymättä.

Sakari Oramo pohti myös kysymystä, miksi Sibeliuksen ja Saksan välillä näyttää olevan ylitsepääsemätön kiulu. Miksi saksalaiset eivät ymmärrä Sibeliuksen musiikkia. Tätä kysymystähän on pohdittu paljon myös julkisuudessa ja siihen on yritetty löytää vastausta historiasta ja musiikkitieteestä. Ylikapellimestarin vastaus oli mielenkiintoinen:

”Sibelius rakentaa musiikkinsa pienistä musiikillisista soluista. Saksalainen aloittaa esittämällä heti teeman, siis jokin valmista, jota sitten lähdetään kehittelemään ja muuntelemaan. Se on Sibeliukselle aika harvinaista. Teemat tulevat esiin yleensä lopussa, pitkän kehittelyn tuloksena. Lopullinen teos on valtavan ponnistuksen tulos. Sibelius sanoo itse, että hän takoo musiikkia! Takoo pieniä aiheita, jotka ovat alkusoluja sille puolelle, jollainen hänen sävelteoksensa lopullisessa muodossaan on. Sellainen on saksalaiselle hyvin vieras ajatus!”

Ranskalaistenkin kanssa on Oramon mielestä ollut vaikeuksia, mutta viime vuosikymmeninä ovet ovat avautuneet. Yhden kauden aikana siellä on esitetty kaikki Sibeliuksen orkesteriteokset – täysille saleille! Englannissa Sibeliukselta rakastetaan yli kaiken! Mutta Amerikassa vastaanotto on jollakin tapaa kapeampialaista. ” Sibelius on kyllä aina yleisömenestys. Finlandiaa, 2. sinfoniaa ja Val-se tristeä soitetaan, koska yleisö haluaa kuulla niitä, mutta siellä ei ole mitään

yleisön kouluttamisaspektia nähtävissä. Kuudes sinfonia ja Tapiola tuntuivat kuitenkin menevän hyvin perille.”

Sibelius-illasta mieleeni jäivät aivan erityisesti Sakari Oramon pohdinnat musiikin olemuksesta ja Sibeliuksen teosten johtamisesta.

Kun saksalainen filosofi, sosiologi ja musiikinteoreetikko Theodor Adorno oli sodan jälkeen korostanut Mahlerin ja Schönbergin merkitystä ja tuominnut Sibeliuksen musiikin sanoen, että tämä on kyllä lahjakas säveltäjä, mutta ei hallitse käsityötään, Oramo totesi lyhyesti, että ”siinä on semmoista ylemmyyskompleksista aiheutunutta väärinkäsitystä. Keskusvallat eivät aina halua ymmärtää reu- navaltojen musiikkia.”

”Tiedän, millaista orkesterin kvaliteettia Sibelius musiikilleen vaati. Kun lähtee johtamaan Sibeliukselta, mitä tahansa voi tapahtua, toisin kuin Brahmsissa. Johtaessani Sibeliukselta en salli itselleni mitään, mikä ei tule orgaanisesti. Auktoriteetti, jota vaaditaan syntyy vain osaamisesta. Kun aloitetaan harjoitus, luottamus pitää lunastaa. jokaisessa tahdissa ja pienessä ohjeessa. Ensimmäisten 5-10 minuutin aikana se syntyy – tai ei synny. Jälkeen päin ’huonoa päivää’ on vaikeaa korjata”

”Musiikki on olemassa vain itsensä takia. Ei ole olemassa musiikkia yleisöä varten. Musiikki on olemassa sen takia, että se on olemassa. Kaikki muu sen ympärillä on sellaista, jonka tulisi palvella itse asiaa, musiikkia.”

Entä mitä 40-vuotias ”Pohjoismaiden

mahtimies” (kuten Vesa Sirén häntä kutsuu, HS 7.5.2006), joka on lähes kymmenen vuotta johtanut Birminghamin kaupunginorkesteria, toimii vielä ainakin vuoteen 2010 RSO:n ylikapellimestarina, siirtyy vuonna 2008 johtamaan Tukholman filharmonikkoja ja vierailee vuosittain Berliinin filharmonikkojen johtajana, sanoo ”Ainolassa hiljaisuudesta”, siitä ajasta (1920-luvun puolivälistä vuoteen 1957), jolloin Jean Sibelius ei enää antanut julkaista sävellyksiään.

”Uskon, että se hiljaisuus sisältää hyvin paljon, hyvin erikoista musiikkia. Tämä on subjektiivinen käsitykseni asiasta. En usko, että se oli mikään hiljaisuus. Sen verran tiedetään, että Aino Sibeliukselta on säilynyt sellainen kommentti, jossa hän toteaa, että joskus 1940-luvulla Ainolassa pantiin takka palamaan ja siellä oli iso roihu, jossa paloi paljon musiikkia taivaalle – harakoiden ja korppien nautittavaksi. Uskon, että Sibelius jatkoi säveltämistä ihan entiseen malliin. Hän ei vain enää ollut tyytyväinen mihinkään, mitä loi. Ehkäpä kahdeksaskin sinfonia, jonka kantaesityksestä oli sovittu moneen kertaan, päätyi sinne takkaan. Paavo Berglund on maininnut nähneensä nuorena miehenä, kun kävi musiikin opiskelijana vierailulla Ainolassa, 8. sinfonian partituurin flyygelin päällä, mutta ei sitä enää missään ole. Ei ole löydetty eikä varmaan tulla löytämäänkaan. Se jäi tuhaksi takan pohjalle. Tuhkastahan ei paljon musiikkia soiteta!”

Weijo Pitkänen

Ravintolailmoitus

SYKSYN 2006 OHJELMA

- 05.10. (to) Viini-ilta kello 19.00, avec. 80 ilmoittautunutta pääsee maistelemaan kalifornialaisia Coppolan tilan viinejä ja nauttimaan maukkaasta ruoasta.
- 09.10. (ma) Elokuva: Jade-soturi, Bio-Rex, kello 18.00 (poikkeuksellinen aika)
- 10.10. (ti) Lounasvieras kello 11.30.
Vieraana toimitusjohtaja Mikael Jungner, Yleisradio.
- 10.10. (ti) Biljardin kuukausikisa
- 11.10. (ke) Biljardin tasoitukselliset: kaisa, snooker, ja kara.
- 12.10. (to) Talouspolitiikan illassa kello 19.00 "Kuka ostaa, kuka myy, kuka perii?" Toimitusjohtaja, KTM Hannu Vaahtion johdolla aiheesta alustavat sijoitusjohtaja, vt Marja Lehtiranta-Räty sekä portfoliomanageri Samu Lang.
- 15.10. (su) Klubin tenniksen 4-pelikisat kello 12 -16. Ks. ilmoitus lehdessä.
- 18.10. (ke) Biljardin tasoitukselliset: parisnooker ja keila
- 19.10. (to) Sotilaspolitiikan ilta kello 19.00. Aiheena sisäinen ja rajaturvallisuus.
- 23.10. (ma) Gourmet-ilta riistan merkeissä kello 19.00, avec.
Metsästäjien liiton puheenjohtaja, eräneuvos Kari Kairikko esiintyy.
- 26.10. (to) Ulkopoliitiikan illassa kello 19.00 Saksan suurlähettiläs tohtori Hans Schumacher puhuu aiheesta "Suomen ja Saksan puheenjohtajakaudet Euroopan hyväksi"
- 28.10 – 4.11 Jokiristeily Mozartin 200-vuotisjuhlan merkeissä Budapest-Regensburg. Peruutuspaikkoja voi olla vapaana.
Kysy Matti Ahjopaloilta 050-3060106.
- 02.11. (to) Jazzilta kello 19.00, avec. Illan orkesterina Old Times Jazz-band.
Vokalistina Pirjo Bergström.
- 06.11. (ma) Kirjailta kello 19.00, avec. Keijo K. Kulha esittelee kirjaansa Akateemikko Eino Jutikkalasta, joka mahdollisuuksien mukaan myös itse tulee paikalle.
- 08.11. (ke) Biljardin kuukausikisa
- 09.11. (to) Lääketieteen ilta kello 19.00.
Professori Juhani Juntusen aiheena aivojen huolto.
- 14.11. (ti) Lounasvieras kello 11.30. Helsinki Music Companyn tuotanto-päällikkö Asko Kallonen kertoo Suomen POP/ROCK-myyntin kansainvälistymisnäkömystä Euroviisuvoiton jälkeen.
- 15.11. (ke) Vierailu Väestönsuojelumuseoon kello 17.00.
Isä-poika tai isoisä-lapsenpoika -tapahtuma.
Tarkemmin seuraavassa jäsentiedotteessa.
- 16.11. (to) Oikeuspolitiikan ilta kello 19.00.
Puolustushallinnon lainsäädäntö uudistuu – vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetaan oma laki.
Vieraana lainsäädäntöjohtaja Seppo Kipinoinen (PLM).
- 20.11. (ma) Ilmailuilta: Finnairin pääjohtaja puhuu aiheesta "Ilmailun 10 –ottelijasta Eurooppa – Asia liikenteen voittajaksi.
- 23.11. (to) Syyskokous kello 18.00. Viihdyttää Kluin puhallinorkesteri.
- 27.11. (ma) Elokuvalta: James Bond: Casino Royal – ensi-ilta, Bio Rex kello 18.00.
- 28.11. (to) Lounasvieras kello 11.30, ajankohtaisaihe.
- 30.11. (to) Teemailta kello 19.00,
Suomen EU-puheenjohtajakauden tilinpäätöksen aika lähestyy.
- 06.12. (ke) Itsenäisyyspäivän juhla kello 19.00, avec.
- 13.12. (ke) Biljardin kuukausikisa
- 14.12. (to) Klubin pikkujoulujuhla kello 19.00, avec.
- 17.12. (su) Kuoron konsertti Vanhassa Kirkossa kello 17.00
- 18.12. (ma) Biljardin kinkkukärrä.

Suomalainen Klubi

Johtokunta

Puheenjohtaja:
Matti Packalén
Toimitusjohtaja
matti@packalen.net

Johtokunnan muut jäsenet:

Varapuheenjohtaja
Matti Viljanen
Puheenjohtaja
0400-663810
matti.viljanen@insinooriliitto.fi

Olli Alho
Professori
0400-417209
olli.alho@fonet.fi

Leif Eklöf
Konsultti
050-5250921
webmaster@klubi.fi

Elias Iirola
Hovioikeudenlaamanni
040-5154145
elias@iirola.fi

Tuomas Koljonen
Toimitusjohtaja
0400 446 048
tuomas.koljonen@anilinker.com

Leif Nordin
Diplomi-insinööri
09-693 70221
leif.nordin@berggren.fi

Weijo Pitkänen
Valtiotieteen tohtori
09-674 182
weijo.pitkanen@elisanet.fi

Pertti Virkkunen
Varanotaari
050-5639180
pertti.virkkunen@sibelius.fi

Toimikunnat

Talous- ja hallintotoimikunta

Pertti Virkkunen - puheenjohtaja
Lauri Jouppi
Kari Karvonen
Jussi Koskinen
Markus Miettinen
Juhani Selinheimo
Jens Stormbom

Ohjelma- ja tiedotustoimikunta

Olli Alho - puheenjohtaja
Leif Eklöf
Aarno Kaila
Ere Kokkonen
Leif Nordin
Pekka Piispanen
Weijo Pitkänen
Pekka Ritvos

Viestintätoimikunta

Leif Nordin - puheenjohtaja
Leif Eklöf
Jari Karpakka
Teppo Oranne
Veikko Hannula
Nikolai Ylirotu
Pekka Kostamo

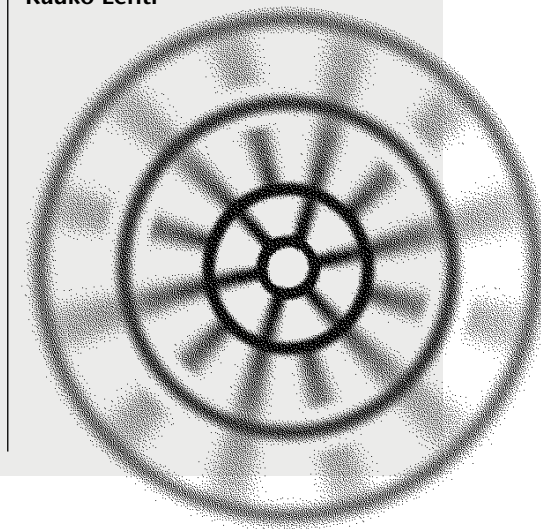
Harrastustoimikunta

Leif Eklöf - puheenjohtaja
Kari Wallin
Ahto Alander
Jussi Neste
Tuomas Koljonen

Jussi Papinniemi
Heikki Sarso
Rainer Wulff
Kalevi Karenius
Erkki Tulppala
Jarmo Virnavirta
Kalevi Suortti

Kulttuuritoimikunta

Weijo Pitkänen - puheenjohtaja
Rainer Friberg
Timo Kivi-Koskinen
Keijo Kulha
Antti Lassila
Jouni Mykkänen
Henrik Lamberg
Tuomo Tuomi
Kauko Lehti

Hirvi- ja karhumerkkejä suoritettiin ammunnoissa

■ ■ Noin 30 klubilaista metsästyksen harrastajaa osallistui merkkiammunta-tapahtumaan elokuussa Sipoossa. Neljä yrittäjää ei suoriutunut tehtävästä. Syynä oli pääosin se, että nykyinen koe vaatii aseensa olevan ”kohdallaan eikä sinne päin”.

Joku joutui poistumaan ampumapaikalta ilman yritystä, koska oli vahingossa ottanut metsästyskortin sijasta mukaansa kalastuskortin!

Karhumerkin suoritti lopulta viisi ampujaa. Hirvimerkin suoritti 21 klubilaista.

Taukopaikalla nautittiin Sanoma Osakeyhtiön kustantamat kahvit sämpylöineen.

Samalla oli mahdollisuus ampua savisia ”lintuja” (kiekkoja) haulikkoradalla.

Tilaisuuteen oltiin ylipäättään tyytyväisiä. Ensi vuodeksi olemme suunnittelemassa jo samanlaista tapahtumaa. Ajankohta tulee olemaan elokuun 1. tai 2. viikolla jonakin arkipäivänä aamusta alkaen.

Tarkempi aikataulu selvinnee tammiukuussa, kun RHY lyö ensivuoden ohjelmaa lukkoon. ■

Hannu Vaahtio

Klubilaiset valmistautuvat hirvikokeen ammuntaan Sipoon ampumaradalla

Tällaiseen tauluun piti osua.

Kunniajäsenemme Eino Papinniemi valmistautuu ammuntaan. Myös Eino selvitti kokeen helposti.

Kyllä rahan voi haistaa.
Me kerromme miten.

FIM

Omistautunut sijoittamiseen

www.fim.com

”Klubi luottaa tietoliikenteessä
Elisaan,
klubiveli, luota sinäkin”

elisa